Udfordringen

... hele kirkens ugeavis

Søndag den 29. marts 2026 * Uge 14 * * Årgang 54

"Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden."
(Joh. 8, 51)

Jeg forstår ikke Gud, men jeg stoler på ham

Side 8

Louise blev fuldstændig rask fra den ene dag til den anden

Side 3

Skuespillere stærkt berørt af korsfæstelses-scene

Side 11

Venskab er en stærk måde at forstå kristendommen på

Side 20-21

Glædelig påske

Hvad betyder påsken i 2026?

Hvorfor skulle Jesus dø? Og hvorfor på et kors? I anledning af påsken udgiver den fælleskirkelige ugeavis Udfordringen et særligt påskenummer, hvor vi sætter fokus på en af de vigtigste højtider i kirken. Udover historier om påske, har vi også krydret avisen med andre mere almindelige historier om mennesker, tro og samfund, som vi altid har i vores avis. God læselyst - og glædelig påske!

Illustration: Shutterstock/Tarannumm

LEDER TIL BOFÆLLESSKABET GANERBO I SKJERN

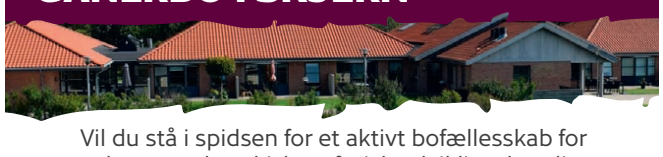

Vil du stå i spidsen for et aktivt bofællesskab for voksne med psykisk og fysisk udviklingshandicap – med faglighed, ledelse og værdier i centrum?

Ansøgningsfrist 12/4
Se mere på ganerbo.dk

Kresten Reuss Kragh-Schmidt – MentalTouch hjælper Ganerbo med rekrutteringen. Spørgsmål om stillingen kan rettes til Kresten på 2968 9668 eller kresten@mentaltouch.dk.

BOFÆLLESSKABET GANERBO · Kresten Reuss Kragh-Schmidt MentalTouch · Kristelig Handicapforening

Cypern
12. - 19. sep.

FELIX REJSER

En ø fuld af indtryk

Oplev Cypern med alle sanser: sol, hav, historie og levende landsbyer. Vi besøger Pafos, Nicosia og Troodosbjergene. Smager det lokale køkken og møder arbejdet hos **SAT-7**. En rejse med oplevelser, fællesskab og afslapning – med All Inclusive.

fra kr. **13.395,-**

Rejseledere:
Mette og Claus Andersen

felixrejser.dk/cypern

Tilmelding inden d. 30. april

Påskeavisen 2026

Velkommen til en påskeavis med en skøn blanding af 'ikke noget med påske' og 'noget med påske'.

Hvert år til påske udgiver den fælleskirkelige ugeavis Udfordringen en særlig påskeavis, som uddeles af frivillige mange steder i landet. Så hvis du undrer dig over, hvorfor denne avis pludselig ligger i din postkasse, så er svaret altså, at nogen har lagt den der.

Og hvis du undrer dig over, hvorfor det hele så ikke handler om påske, så er det, fordi avisen samtidig er en del af vores helt sædvanlige rytme med aviser, der udkommer hver weekend med historier, der handler om livet og troen.

Alle os, der skriver i denne avis, er på forskellig vis blevet rørt af det opstandelseslys, som lige siden påskemorgen har spredt lys og håb i mørket. Vi er som gruppe fuldstændig lige så almindeligt skruet sammen oven i hovedet som de fleste andre mennesker i Danmark – alligevel tror vi på, at Jesus virkelig opstod, og at det har afgørende betydning for alle mennesker. Det vil vi gerne dele, og vi håber, der vil være noget i avisen, som har din interesse.

Som en anden påskeblomst skyder historierne lidt i alle retninger. Der er blandt andet blevet plads til et par historier om helbredelse. Lidt atypisk (hvis man kan tillade sig at bruge ordet atypisk i forbindelse med noget så atypisk som helbredelse) handler begge historier om helbredelse af psykisk sygdom.

Der er også et par noveller skrevet kun til denne avis. Hvis du kan finde ro til det i påsken, så kan jeg varmt anbefale begge to.

I påsken fejrer vi, at Jesus døde en frelsende og befriende død på korset for 2.000 år siden. Selve beskrivelsen af de præcise begivenheder fylder ikke så meget, som man kunne forvente i en påskeavis – i stedet har vi i et par artikler taget skridtet videre og spurgt, hvorfor skulle Jesus dø? Og i en anden artikel kigger vi på, om det overhovedet giver mening at tro på, at det ægte er sket. Dog vil du rundt omkring i avisen kunne finde flere bibeltekster, der kredser om påskedagene.

At påsken ikke kun handler om et smukt opstandelseslys søndag morgen bliver tydeligt i historien om, hvor voldsomt det var for skuespillere og alle andre på settet omkring indspilningerne af korsfæstelsesscenen til den populære serie The Chosen.

Alt i alt en god blanding, men husk, at selvom det er rart at sidde varmt og godt med en god avis i sofaen, så opleves påsken allerbedst i kirken.

Rigtig glædelig påske!

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2026: Årgang 54. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Anne Manning-Pedersen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Brevkasseredaktører: Anne Manning-Pedersen og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:

"Pludselig vækkes han til en ny erkendelse, han hører "hanegal og morgensang" og ser "de døde i en påske-morgenrøde". Dette er et billede på troens gennembrud."

Grundtvig og påskeblomsten:

At se verden med nye øjne

Af Søren Peter Hansen, direktør, Tænketanken Prospekt

Grundtvigs digt om påskeblomsten, "Påskeblomst, hvad vil du her?" (DDS 236) udfolder på én gang tvivl og tro, jord og himmel, død og opstandelse. Gennem den beskedne påskelilje, "bondeblomst fra landsbyhave", åbner han for en dyb refleksion over påskens evangelium, nemlig budskabet om, at livet sejrer over døden.

Allerede i første strofe møder vi en næsten hånlig tone. Påskeblomsten fremstilles som fattig og uanselig, uden "duft og pragt og skær". Den synes ikke at høre hjemme blandt de ophøjede og skønne ting. Denne indledning spejler menneskets egen tvivl. Hvordan kan noget så simpelt og skrøbeligt bære et stort budskab?

Det er netop denne kontrast, Grundtvig bruger til at pege på kernen i kristendommen, at det guddommelige åbenbarer sig i det ringe. Ligesom Kristus ikke kom i ydre magt og pragt, men i ydmyghed, sådan er påskeblomsten et tegn, der kræver tro for at blive forstået.

I anden strofe understreges blomstens særlige vilkår. Den vokser ikke i sommerens milde lys, men bryder frem "under vinterstorm og regn". Her bliver den et symbol på håb midt i modgang.

Påskens budskab er netop ikke knyttet til livets lethed, men til det øjeblik, hvor alt synes dødt og håbløst. Det er i mørket, at lyset får sin betydning. Blomsten glæder kun "den, som har kær, hvad du betyder", altså den, der kan se med troens blik.

Tredje og fjerde strofe udgør digtets eksistentielle centrum, i hvert fald sådan som jeg ser og hører ordene. Her stiller Grundtvig de afgørende spørgsmål:

"Kan de døde graven bryde?" og "Stod han op?" Tvivlen er ikke skjult, men udtrykt direkte. Hvis opstandelsen ikke er sand, falder hele troen sammen: "intet har vi at betyde".

Dette afspejler en central pointe i kristendommen, at opstandelsen er fundamentet for håbet. Uden den er døden endegyldig, og livet mister sin dybeste mening.

Men i femte strofe sker der et vendepunkt. Digteren "drikker" af blomstens gule bæger, og oplever en indre forvandling. Pludselig vækkes han til en ny erkendelse, han hører "hanegal og morgensang" og ser "de døde i en påske-morgenrøde".

Dette er et billede på troens gennembrud. Opstandelsen bliver ikke længere blot et spørgsmål, men en erfaring, en opvågnen til et håb, der overskrider døden.

I den afsluttende strofe bekræftes dette håb med sikkerhed: "Frelseren stod op af døde!"

Påskens evangelium står fast, ikke som en poetisk idé, men som en sandhed, der overvinder alle jordiske magter. "Segl og sværd og skjold", der er symboler på menneskelig magt og dødens forseglede grav, er intet mod den opstandne Kristus. Her kulminerer digtet i en triumferende bekendelse: Livet har sejret.

Grundtvigs påskeblomst bliver dermed et stærkt symbol på påskens budskab. Den viser, at det største håb kan vokse frem af det mindste og mest oversete. Påskens evangelium er ikke blot fortællingen om en begivenhed i fortiden, men et levende budskab om, at nyt liv kan bryde frem midt i det døde, både i naturen og i mennesket selv.

Sådan lærer påskeblomsten os at se verden med nye øjne: At tro, hvor vi tvivler, og håbe, hvor alt synes håbløst.

Påskeblomst! hvad vil du her

1 Påskeblomst! hvad vil du her?
Bondeblomst fra landsbyhave
uden duft og pragt og skær!
hvem er du velkommen gave?
Hvem mon, tænker du, har lyst
dig at trykke ømt til bryst?
Mener du, en fugl tør vove
sang om dig i Danmarks skove?

2 Ej i liflig sommerluft
spired du på blomsterstade,
ej så fik du rosens duft,
ikke liljens sølverblade;
under vinterstorm og regn
sprang du frem i golde egn,
ved dit syn kun den sig fryder,
som har kær, hvad du betyder.

3 Påskeblomst! men er det sandt:
Har vi noget at betyde?
Er vor prædiken ej tant?
Kan de døde graven bryde?
Stod han op, som ordet går?
Mon hans ord igen opstår?
Springer klart af gule lagen
livet frem med påskedagen?

4 Kan de døde ej opstå,
intet har vi at betyde,
visne må vi brat i vrå,
ingen have skal vi pryde;
glemmes skal vi under muld,
vil ej vokset underfuld
smelte, støbes i det dunkle
og som lys på graven funkle.

5 Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk
den mig hæver, vederkvæger:
Hanegal og morgensang,
synes mig, af den udsprang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.

6 Ja, jeg ved, du siger sandt:
Frelseren stod op af døde!
Det er hver langfredags pant
på en påske-morgenrøde:
Hvad er segl og sværd og skjold
mod den Herre kæk og bold?
Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vånde.

1 Kor 15,12-20
N.F.S. Grundtvig 1817. Bearbejdet 1935.

Louise blev fuldstændig rask fra det ene øjeblik til det andet

Efter tre år med alvorlig sygdom, indlæggelser og et liv på pause oplevede Louise Beinthin noget, hun selv beskriver som et mirakel. I dag er hun tilbage i arbejde.

Af Simon Thidemann

"Jeg blev mirakuløst og pludseligt helbredt i sommeren 2025 på Apostolsk Kirkes sommercamp i Kolding efter tre års fuldtidssygemelding," fortæller Louise Beinthin.

Inden da var Louise Beinthins hverdag præget af en vedvarende belastningsreaktion, ustabilitet og flere indlæggelser i psykiatrien. De sidste 11 måneder inden sommeren havde hun haft nul timers praktik i sit ressourceforløb.

"Jeg var så syg og ustabil. Men da Gud helbredte mig, forsvandt min lydfølsomhed, min sociale angst og min angst for arbejdsansvar. Mit flossede nervesystem, min knækkede hjerne, mit ustabile stemningsleje, alt var pludselig helet og raskt – og har været det lige siden. Fuldstændigt," siger Louise Beinthin.

Hun er godt selv er klar over, hvor vildt det lyder, og hvor svært det formentlig vil være for mange at tro på, og Louise Beinthin har da også tidligere i sit sygdomsforløb troet, at hun var rask uden at være det. Blandt andet derfor var hun i begyndelsen også selv i tvivl om, hvorvidt det bare var noget psykosomatisk, som ville gå over igen. Men det er ikke gået over igen, og hun har ikke taget medicin siden.

"Alt, hvad jeg beskriver, kan kun tilskrives Guds indgriben. Jeg har vitterlig kun taget panodil eller Ipren i ny og næ. Det skal ikke høres som en opfordring til at stoppe med at tage medicin, som man har brug for – jeg stoppede, fordi jeg var rask," understreger hun.

Møde med systemet

Få uger efter oplevelsen på sommercampen sad Louise til revurdering på jobcenteret sammen med en sagsbehandler, en jurist og en arbejdsmedicinsk læge.

"Jeg fortalte dem til deres overraskelse, at jeg var rask og klar til at arbejde. Da de spurgte, hvad der var sket, svarede jeg ærligt, at Gud havde helbredt mig," siger Louise med et smil.

Formelt burde sagen være blevet lukket der, forklarer hun, men hendes historik gjorde revurderingsteamet tøvende.

"De var bange for, at det var sygdommen, der 'snakkede'. I stedet fik jeg lov til at prøve en delvis raskmelding på op til 33 timer om ugen."

Fra 0 til 100

Den 6. september 2025 begyndte Louise Beinthin i fast job på 32 timer hos Habitus i Toreby - et socialpædagogisk botilbud på Lolland. Louise havde forventet, at hun ville få brug for en lang genoptræningsperiode. I stedet skete det modsatte.

"Fra første dag fik jeg genåbnet mine gamle kompetencer. Jeg kunne fuldt og helt gå direkte ind i arbejdet. Jeg fik en mere kompleks opgave, end jeg havde turdet forestille mig – og løftede den, som om jeg aldrig havde været syg - og uden at blive syg af det."

Kort efter begyndte hun endda at arbejde mere end de planlagte 32 timer.

"Jeg arbejdede ikke bare fuld tid, men havde frivilligt merarbejde med op mod 42-56 timer om ugen. Det lyder vanvittigt - og det er det jo også. 'Don't attempt this at home'. Men det var et håndfast mirakel - fra 0 til 100 km/t over night," siger Louise og tilføjer: "Det er som at rejse sig fra en kørestol og ikke bare gå, men springe rundt."

Uden sikkerhedsnet

Selvom Louise oplevede, at hun kunne alt det, som hun ellers ikke havde kunnet i rigtig lang tid, var det stadig nervepirrende at springe ud i.

"Økonomisk var det jo knald eller fald, for hvis jeg blev syg nu, hvis alt dette her bare var et psykosomatisk fænomen, som ville briste efter kort tid, ville jeg ryge på kontanthjælp - fratrukket Oles forsørgerpligt. Jeg vidste, det var ægte, men alligevel føltes det dumdristigt at skære sikkerhedsnettet væk. Det kunne i princippet virkelig gå galt."

Hun var dog ikke for alvor i tvivl om, hvorvidt var en god idé eller ej.

"Jeg oplevede, at Gud gav mig en særlig fred og bekræftede det igen og igen ved at stille mig i mange situationer, som før havde væltet mig - men hvor jeg nu, dagligt, når Ole og jeg fx stod og børstede tænder inden sengetid måbende sagde: "Hvad foregår der? Jeg er ikke knækket endnu". Og Ole stod og så lidt paf ud og bekræftede, at det var crazy, at den var god nok, men han var nok også fortsat lidt afventende på, om det nu ville bære eller briste."

Men tiden viste, at den var god nok, forsikrer Louise Beinthin. Alle hendes tidligere stemningsskift er nu glattet helt ud. Alt det, hun tidligere måtte aflyse, kan hun nu pludselig holde til. Hun bliver stadig træt efter en arbejdsdag – men på en anden måde.

"Jeg bliver naturligt træt og brugt - men ikke syg i sindet længere."

Også socialt har livet ændret sig markant for Louise.

"Jeg kan igen nyde at være sammen med børn - både mine egne, mine venners og familiens. Før var jeg så lydfølsom, at jeg ikke kunne rumme sammenkomster. Nu kan jeg også sidde i kirkens overfyldte café og føre samtaler."

Den vildeste gave

Selvom familien har oplevet Guds overnaturlige indgriben på mange måder før, beskriver Louise Beinthin helbredelsen som det største fysiske mirakel, hun har oplevet på egen krop, og da hun i februar 2026 blev 35 år, kunne hun ikke lade være med at dele sin historie på Facebook:

"Det er nok den vildeste fødselsdagsgave af dem alle - at være rask og have fået hverdagen og mig selv tilbage - og bedre end nogensinde før. Det vil jeg bare gerne dele med jer alle, og dermed også dele med jer, at Gud griber ind i vores liv," skrev hun blandt andet på Facebook.

"Jeg har ikke gjort mig fortjent til det"

Udover at Louise gerne vil dele sin glæde over sin usædvanlige oplevelse, er det også vigtigt for hende at opmuntre andre til at turde henvende sig forventningsfuldt til Gud – også selvom hun på ingen måde kan eller vil love, at Gud altid helbreder.

"Bed Jesus om at gribe dig og gribe ind i dit liv, så vil han være trofast. Jeg kan ikke love, at han vil helbrede dig nu, men Jesus har lovet, at når vi kommer til ham med vores tunge byrder, vil han give os hvile. Og han har også sagt, at vi kan råbe til ham på nødens dag, så vil han udfri os," siger Louise og tilføjer: "Der er mange, der ikke ved, at Jesus ikke kom for at dømme verden, men for at frelse verden. Der er mange, der tror, at kristne er nogle ekstra gode mennesker - eller i hvert fald prøver på at være det eller at fremstå sådan, fordi Gud 'tæller point', men det er lige modsat. Gud er hellig, og ingen mennesker kan nærme sig ham. Det er kun, fordi Jesus frivilligt overtog straffen og gjorde sig til 'syndebuk' for os, at vi kan komme til Gud nu - altså, fordi vi ikke bliver tilskrevet skyld længere," siger Louise og fortsætter:

"Det betyder, at alle kan komme til Jesus. Han kom for at opsøge og frelse det fortabte ikke for at dele stjerner ud til dem, der udmærker sig for god opførsel. Derfor er miraklet omkring min helbredelse heller ikke på nogen måde noget, jeg har fortjent. Vi skal ikke gøre os fortjent til, at Gud griber ind i vores liv – men vi er helt frie til at bede ham om det."

Louise Beinthin på sin nye arbejdsplads, hvor hun i dag arbejder på fuldtid. Foto: Privat

Louise Beinthins dreng (i midten) blev døbt få uger efter sommercampen, som også havde gjort stort indtryk på ham. Foto: Privat

Vi søger en pædagog med stedfortræderfunktion

Se mere på denkristnefriskole.dk/ledige-stillinger

BØRNEHUSET BØRNEBAKKEN

Foto: GospelFamily

Påskens budskab udført som musical

Påskens budskab kan formidles på mange måder. Torben Callesen og GospelFamily gør det med musicals.

Af Eilis Jokszies

Torben Callesen og GospelFamily har i mange år lavet en særlig påskemusical. I år er det musicalen 'Opstanden', som er på plakaten. Den er skrevet af Torben Callesen og blev første gang opført i 2015. Den er nu blevet genopfrisket og klar til at vises på skoler rundt omkring i Sønderjylland.

"Musicalen tager publikum med igennem hele påskeberetningen, lige fra palmesøndag til påskemorgen," fortæller Torben Callesen.

"Påsken er afslutningen på et hav af profetier lige fra skabelsens tid og op igennem den gammeltestamentlige bibelhistorie og kulminationen af en helt, helt vild og mindblowing plan; støbt i kærlighed af Gud til menneskeheden. Jeg ville ønske, at jeg og vi kunne gøre meget mere for at tydeliggøre den passion, fest, urokkelige kærlighed og ofrelse, som påsken indebærer, og som har formet verden siden."

Budskabet levendegjort

At præsentere påskens budskab som musical, falder Torben helt naturligt.

"Jeg synes, det fine ved lige netop denne måde at præsentere en så til tider brutal beretning på, er, at det er børn og unge, der fortæller den. Det gør, at påsken kan levendegøres for børn også. Og så er det bare helt specielt at prøve at sætte sig i fx Peters sted, når han fornægter Jesus, og Maria ved korset, når hun ser sin korsfæstede søn, eller officeren, som omvender sig på stedet. Det er ret stærkt," siger Torben Callesen.

'Opstanden' opføres af GospelRoots, som er et gospelkor for børn fra 3.-6. klasse og GospelTeens, som er for teenagere fra 7. klasse og til de fylder 22 år.

"Påsken var for mig før i tiden en lidt trist tid med kors, blod og død, salmer i mol - og så genopstandelse. Men siden jeg fordybede mig intenst i påsken, personerne i beretningen og prøvede at sætte mig ind i de involveredes tanker i form af musik, ord og bevægelse, så har den fået en meget dybere betydning for mig. Jesu død på korset, genopstandelsen og alt, hvad der leder op til det, er så mirakelfyldt, så ingen kan forblive uberørt, hvis man dykker ned i det. Så for mig er påsken essensen af liv," fortæller Torben Callesen.

Der ligger måneders arbejde bag opsætningen af musicalen. Korene mødes hver uge og har to korweekender, inden opførelserne går i gang. På den måde opstår der stærke fællesskaber i koret, og selv om ikke alle er kristne, bliver de ved med at synge i korene. Det er Torben helt afklaret med.

"Jeg blander mig ikke i, hvad kormedlemmerne tror på, men jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at de må opleve, se og mærke evangeliet, både igennem mine produktioner og gennem mit liv, andagter, lovsang og vores fælles bøn."

Musicalen 'Opstanden' kan opleves i Sønderjyllandshallen, Aabenraa den 17. maj. Foto: GospelFamily

Torben Callesen er cand.mag. i musik og religion og startede det første gospelkor i Aabenraa i 2007. I dag består GospelFamily af seks kor.

'Opstanden' opføres af GospelRoots (3.-6. klasse) og GospelTeens (fra 7. klasse til 22 år.) Fotos: GospelFamily

God respons

Når korene kommer ud på skolerne, er der god respons på musikken, mens responsen på selve budskabet er ukendt.

"Vi oplever stor begejstring for koncerterne og en kæmpe fest og medleven fra publikum som sjældent set," siger Torben, "men en respons på selve budskabet ser vi ikke meget til. Vi sår i blinde, og det er der, troen kommer ind i billedet. Jeg har fuld tillid til, at når mennesker hører, ser og synger med på vores sange, så vil der spire en længsel efter at høre mere – i de hjerter, som er klar til det."

Torben og korene glæder sig til at komme ud og præsentere musicalen og tage publikum med ind i påskens historie. De har 15 koncerter på skoler og slutter af med en offentlig forestilling i Sønderjyllandshallen i Aabenraa den 17. maj 2026.

Om Gospelfamily

GospelFamily holder til i Aabenraa og består af seks gospelkor: GospelSpirer, GospelRoots, GospelTeens, GospelOaks, SeniorGospel og EventKoret. GospelFamily med Torben Callesen i spidsen brænder for både gospel, musikken, budskabet og fællesskabet.

Frivillige fra Blå Kors og medarbejdere fra Lidl samarbejder om at få overskudsmad videre til familier og enlige lokalt rundt i landet.

Lidl og Blå Kors uddeler overskudsmad i påsken

For niende år i træk går Lidl og den sociale organisation Blå Kors sammen om at give en håndsrækning til dem, der har brug for ekstra hjælp i påsken.

Når udvalgte Lidl-butikker lukker hen over helligdagene op mod påske, henter frivillige fra Blå Kors overskudsmad til økonomisk udsatte familier og borgere på væresteder. Overskudsmaden bliver hentet efter lukketid i 24 af Lidls butikker i hele landet

Mens de fleste gør klar til påskefrokosten, kæmper mange med at få enderne til at mødes. Derfor går Lidl og Blå Kors igen sammen om at gøre en forskel ved at uddele overskudsmad til udsatte voksne og familier gennem Blå Kors' familienetværk og væresteder.

"Højtider er ikke lige lette for alle. For nogle familier og enlige fylder bekymringer om økonomi mere end forventningsglæden. Derfor er vi glade for, at vi sammen med Lidl kan dele mad ud, som kan være med til at sikre, at der også er mad på bordet og plads til lidt hygge i påsken," siger Morten Skov Mogensen, generalsekretær i Blå Kors Danmark.

24 Lidl-butikker pakker overskudsmad

Efter lukketid onsdag den 1. april pakker Lidl og Blå Kors poser med mad, som ellers ville gå til spilde. Poserne med frugt, grønt, brød og andre dagligvarer kommer i stedet til at sprede glæde på påskebordene hos dem, der ikke har meget at gøre godt med.

"Jeg vil gerne sige en stor tak til de dedikerede frivillige fra Blå Kors og vores dygtige butikspersonale, som gør en ekstra indsats efter lukketid.

> *"Højtider er ikke lige lette for alle. For nogle familier og enlige fylder bekymringer om økonomi mere end forventningsglæden. Derfor er vi glade for, at vi sammen med Lidl kan dele mad ud, som kan være med til at sikre, at der også er mad på bordet og plads til lidt hygge i påsken."*
>
> *Morten Skov Mogensen*

Vi ved, at mange familier i øjeblikket mærker, at pengene skal række længere, og her kan en fyldt pose med mad gøre en verden til forskel.

I Lidl er vi stolte over, at vi gennem vores samarbejde med Blå Kors kan mindske madspildet og samtidig sikre, at påskemåltidet bliver et samlingspunkt for dem, der har det sværest," siger Georgios Tokatlis, administrerende direktør i Lidl Danmark.

Samarbejde siden 2017

Samarbejdet mellem Lidl og Blå Kors har hjulpet udsatte børn, unge og voksne siden 2017.

Sidste gang var i julen 2025, hvor 23 butikker pakkede poser med overskudsmad til familier. I påsken vokser indsatsen, når frivillige henter overskudsmad fra 24 Lidl-butikker over hele landet.

Om Blå Kors

Blå Kors Danmark er en social og diakonal organisation, der hver dag arbejder for at skabe håb og nye muligheder for mennesker ramt af misbrug, fattigdom, hjemløshed, ensomhed og psykisk mistrivsel.

Blå Kors har en bred vifte af sociale tilbud over hele landet – fra væresteder og botilbud til familienetværk, ferielejre og terapi for børn og unge, der vokser op i hjem med alkohol- eller stofmisbrug – samt mere end 50 genbrugsbutikker.

Blå Kors består af:
- 700 medarbejdere
- 3.800 frivillige
- 1.500 medlemmer

Red.

Kasper Høgh for Bodø/Glimt mod Atletico Madrid. Foto: Shutterstock/Marta Fernandez Jimenez

Landsholdsdebutant takker Gud for udtagelsen

Af Simon Thidemann

"Først og fremmest tak til Gud for at stå her."

Det var den nybagte landsholdsspiller Kasper Høghs første svar, da han deltog i pressekonferencen forud for Danmarks playoff-kamp mod Nordmakedonien 26. marts i Parken.

Selvom Patrick Dorgu fra det danske landshold også tidligere har fortalt åbent om sin tro, er det trods alt ikke hverdagskost, at en dansk landsholdsspiller udtaler sig på den måde, og Kasper Høgh måtte da også bagefter uddybe sin tro til flere medier. TV2 spurgte ham blandt andet, hvad hans forhold til Gud betyder for ham:

"Det betyder alt for mig. Jeg har altid troet på Gud, men mest når det gik godt, og sådan lidt overfladisk, men så begyndte jeg at sætte mig lidt ind i det," fortæller Kasper Høgh.

Et fodboldeventyr

Kasper Høgh var i forvejen en af de helt store historier forud for denne landsholdssamling. Han har sammen med den relativt lille norske klub Bodø/Glimt overrasket og betaget det meste af fodboldeuropa ved at vinde over nogle af verdens allerstørste klubber som Manchester City, Atletico Madrid og Inter i den fineste fodboldturnering 'Champions League'.

En præstation, der satte fodboldverdenen på den anden ende, og midt i det vilde eventyr stod ingen ringere end danske Kasper Høgh, der for et par år siden ikke var god nok til danske Aab, men nu var blandt topscorerne i Champions League.

Med tiden fik også Danmarks landstræner øjnene op for Kasper Høgh, som altså nu har fået sin debut på det danske herrelandshold i fodbold.

Købte en bibel

Til fodboldmediet Bold fortæller Kasper Høgh, at hans trosrejse for alvor begyndte for halvandet til to år siden, da han sammen med en anden dansk fodboldspiller, Albert Grønbæk, bad og læste i Bibelen.

Kasper Høgh har altid haft en barnetro, fortæller han, men har ikke sådan rigtigt troet på Gud, men det har ændret sig i løbet af de seneste par år.

"Der har været lidt hændelser. Både dengang, jeg slog hovedet, hvor nogle ting gik op for mig, men også efterfølgende har der været små skader og dumme ting, hvor jeg tænkte: 'Det kan ikke passe, at det er min fejl,' men det var det så, og så måtte jeg kigge indad, siger Kapser Høgh til bold.dk.

"Jeg har fundet en ro i det. Det startede med, at jeg købte Bibelen og satte mig til at læse den for at prøve at forstå nogle ting, og derefter er jeg vireklig begyndt at indse og forstå nogle ting," siger han og tilføjer:

"For mig handler det om at være et godt menneske med de egenskaber og værdier, der ligger i det."

PÅSKEPRÆDIKEN

Af Nicolai Techow

Ph.d., adjunkt/førstemanuensis i Ny Testamente ved Dansk Bibel-Institut.

Prædiken: Stod Jesus virkelig op af graven påskemorgen?

Troen på Jesu opstandelse er ikke irrationel. Med mindre man på forhånd udelukker, at der findes en Gud, som kan opvække døde, er den mest rationelt sandsynlige forklaring på de historiske fakta, der foreligger, at Jesus Kristus virkelig stod op af graven.

Alligevel kan mange af os godt forstå Thomas' reaktion på de andres jublende glade vidnesbyrd om, at de nu med egne øjne havde set den opstandne Herre, og at det, Maria Magdalene havde fortalt, virkelig var sandt:

"Hvis ikke jeg selv ser ham med mine egne øjne og mærker og sanser ham fysisk med hud og hår og sår, tror jeg ikke på det! Så har jeg ikke tænkt mig at satse alt, liv og død og evig skæbne, på ham, der, sidst jeg så ham, hang hjælpeløst, gudsforladt og ynkeligt på et romersk kors!"

Alt er jo på spil her. Hvis Jesus ikke virkelig stod op, er vi, der satser hele butikken på ham, "de ynkværdigste af alle mennesker," som Paulus udtrykte det (1. Kor. 15,19).

Omvendt: Hvis han virkelig stod op fra de døde med hud og hår og sår, så er han Gud og Herre og har virkelig skaffet os, der tror på ham, "evig trøst og godt håb" (2. Thess. 2,16). Så vil alle vores sår blive helet, alle vore sygdomme helbredt, al vor sorg vendt til glæde. Så er der evig, livsfyldt jubel forude, uanset hvad vi trykkes af her og nu.

I Jerusalem kan man besøge The Garden Tomb, som blandt andet kan fremvise en tom klippegrav fra Jesu tid. På døren forkyndes Jesu opstandelse på engelsk med ordene "Han er ikke her, for han er opstået". Foto: Bigstock

Der findes derfor intet vigtigere og mere afgørende spørgsmål end dette: Stod Jesus Kristus virkelig op af graven påskemorgen?

Jeg tror, Thomas har gjort sig dette nogenlunde klart i løbet af de efterfølgende otte dage. Det må have arbejdet i ham, både dette afgørende spørgsmål og det, de andre fortalte. Hele hans livsgrundlag og særligt årene i følgeskab med Jesus må have været til grundig revision.

For da Jesus så virkelig kom til disciplene igen, og Thomas selv fik lov til at mærke ham og hans sår med sine egne hænder og se og høre ham med egne øjne og ører, var han på stedet klar med den konsekvente og helt rigtige reaktion: "Min Herre og min Gud!"

Alligevel er der et strøg af bebrejdelse i det, Jesus siger til ham. Han burde have troet også uden at have set.

Det er jeg egentlig glad for. Hvis det for nogle af os kun er muligt at tro, hvis vi får et håndgribeligt, fysisk bevis, som det disciplene fik, er vi alvorligt på den.

Før han kommer igen, får vi jo simpelthen ikke det samme møde med den opstandne, som disciplene fik. Og umiddelbart misunder vi dem måske.

Men det er ikke det, Jesus lægger op til. Tværtimod: "Salige er de, som ikke har set og dog tror." Det er altså ikke alene muligt, men ligefrem saligt.

Jesus priser netop os salige, som - selv om vi har mange gode rationelle og historiske grunde til at tro - alligevel må siges at tro uden at have set.

Det skyldes imidlertid ikke nogen religiøs præstation fra vores side, baseret på et eller andet religiøst talent, man kan fantasere om. Tværtimod.

Hvis han virkelig stod op fra de døde med hud og hår og sår, så er han Gud og Herre og har virkelig skaffet os, der tror på ham, "evig trøst og godt håb"

Det, vi sammen med alle andre mennesker har medfødt religiøst talent for, er lige præcis det modsatte, nemlig at have mistillid til Gud og ikke stole på ham over en dørtærskel, uanset hvor mange gode grunde, der faktisk er til netop det.

Men han har af uransagelige årsager forbarmet sig over os og ladet formålet med Johannes' beretninger blive opfyldt i os: Selv om vi ikke har set, tror vi, at Jesus er Kristus, Guds søn, vores frelser, død for vore synder og opstået fra de døde på den tredje dag efter Skrifterne (1. Kor. 15,3–4).

Og derfor har vi liv, evigt opstandelsesliv, i ham! Det er endnu et af hans mirakler.

Prædikentekst: Johannesevangeliet 20, 19-31

Den opstandne Jesus møder disciplene

"Om aftenen den samme dag, den første dag i ugen, mens disciplene holdt sig inde bag lukkede døre af frygt for jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem og sagde til dem: »Fred være med jer!«

Da han havde sagt det, viste han dem sine hænder og sin side. Disciplene blev glade, da de så Herren. Jesus sagde igen til dem: »Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.«

Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: »Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt.«

Den vantro Thomas

Thomas, også kaldet Didymos, en af de tolv, havde ikke været sammen med dem, da Jesus kom. De andre disciple sagde til ham: »Vi har set Herren.«

Men Thomas sagde til dem: »Hvis jeg ikke ser naglemærkerne i hans hænder og stikker min finger i naglemærkerne og stikker min hånd i hans side, tror jeg det ikke.«

Otte dage efter var hans disciple atter samlet, og Thomas var sammen med dem.

Da kom Jesus, mens dørene var lukkede, og stod midt iblandt dem og sagde: »Fred være med jer!« Derpå sagde han til Thomas: »Ræk din finger frem, her er mine hænder, og ræk din hånd frem og stik den i min side, og vær ikke vantro, men troende.«

Thomas svarede: »Min Herre og min Gud!« Jesus sagde til ham: »Du tror, fordi du har set mig. Salige er de, som ikke har set og dog tror.«

Evangelieskriftets formål

Jesus gjorde også mange andre tegn, som hans disciple så; dem er der ikke skrevet om i denne bog. Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn."

Bibelteksten bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Malkus' øre

En fortælling af Gert Grube

Det var mørkt, og mørkets gerninger var på vej. En flok soldater med fakler i hænderne bevægede sig som en slange ned mod en bestemt have. De var parate til at anholde en mand, som havde vendt op og ned på livets værdier. Manden havde alt for længe generet de myndigheder, der havde besat landet. Hans budskab tiltrak mange mennesker. Nogle af dem var med ham i haven denne aften.

Blandt soldaterne, var der også en ypperstepræst med sin tjener, Malkus. Han havde et par gange set den eftersøgte og lyttet til hans taler midt på torvet. Den fremmede talte og praktiserede barmhjertighed, som var en sjældenhed i det besatte land.

Pludselig stod de der, omkranset af skygger fra de mange oliventræer, der stod som forsvar for manden. Hvad var det, der var ved at ske? Malkus holdt sig først lidt i baggrunden, men blev på grund af den ophidsede menneskemængde presset frem i forreste række. Han opdagede pludselig et sværd, der blev løftet imod hans hoved. Det var én af den eftersøgtes venner, der gjorde det.

Malkus mærkede et smæk ved det højre øre for i næste øjeblik at se øret ligge på jorden. Smerten fra det åbne sår gennemtrængte hele hans krop. Mens han holdt hånden op for såret, så han en mand samle øret op og sætte det på plads igen - og i samme øjeblik var smerten væk.

Da Malkus atter tog sig til hovedet, mærkede han, at alt var i orden. I et glimt anede han mandens ansigt. Det var fyldt med barmhjertighed. Det var manden fra torvet.

Malkus måtte lige mærke efter en ekstra gang. Nu græd han. Underet havde påvirket hans sind og tanker. Han kunne ikke rigtig fatte det, men det sværdhug havde forvandlet noget i ham. Han ville ikke være med mere. Han løb desperat forbi ypperstepræsten og fandt et hvilested ved foden af et oliventræ. Her var lidt blod på en jordknold. Han tog sig atter til hovedet. Nej, øret var helt perfekt. Det måtte stamme fra noget andet.

Malkus hørte soldaternes råben, som blev fjernere og fjernere. Selv bøjede han sig mod jorden. Han følte trang til at bede, men ville dog lige kontakte ypperstepræsten, der stadig stod lettere irriteret tilbage og ventede på sin tjener.

"Hvor har du været?" spurgte han skarpt. "Der skete noget mærkeligt med mig for lidt siden. Jeg fik mit højre øre hugget af og sat på igen, og det var den eftersøgte mand, der gjorde det. Det var meget mærkeligt. Jeg tror, at den eftersøgte må være meget ophøjet. Hvem ellers kunne reparere mit øre på den måde?"

Ypperstepræsten lyttede med nogen skepsis. Kunne nogen være mere ophøjet end ham selv? Han var jo den udvalgte ypperstepræst. Han kiggede med kritiske øjne på Malkus' øre. "Jeg tror ikke på dig. Det er sikkert din fantasi, der løber af med dig. Du kan i øvrigt godt gå nu, for jeg har ikke brug for dig mere. Jeg finder en anden tjener, som jeg kan stole på".

Det var mørkt imellem oliventræerne, da Jesus og hans disciple gik derind. Senere kom en flok soldater sammen med ypperstepræsten og hans tjener, Malkus. Skærmprint fra The Chosen.

Malkus stod nu alene tilbage. Dybt frustreret. Han fandt et skjul for natten og tænkte på det mærkelige, der var sket. Han vågnede sent næste morgen og vandrede formålsløst omkring i byen.

En fætter dukkede op. Han havde også været med i haven og hørt rygter om et øre, og nu ville han vide, hvad der virkelig skete. Malkus måtte forklare hændelsen endnu engang, men mødte kun et skuldertræk. Fætteren kunne heller ikke tro på underet med øret og sagde hurtigt farvel igen. Malkus tog atter fat i sit højre øre og gennemtænkte det hele fra haven. Jo, det var sandt nok, og han huskede den forfærdelige smerte, der forsvandt i det øjeblik øret blev sat på plads. Det var så uvirkeligt og alligevel sandt. En mand havde berørt ham, men hvor var manden mon nu?

Malkus gik mod byen, hvor han nu så en menneskemængde og en mand bærende på et kors. Han genkendte nogle af soldaterne. Da han så nærmere på manden med korset, vidste han, at det måtte være manden fra haven og torvet. Men hvad skulle alt det betyde?

Pludselig blev en hånd nænsomt anbragt på hans skulder. Det var naboen Elias, som populært blev kaldt for profeten, fordi han granskede meget i de gamle skrifter.

"Det er en speciel dag i dag", sagde Elias roligt, men alligevel med en vis begejstring i stemmen. "I dag vil vi opleve historiens vingesus ind over vore liv. Jeg har læst profetierne om en frelser, som vil give sit liv, for at vi andre kan være frie - og jeg føler mig overbevist om, at det er det, der sker lige foran os. Jeg har netop læst et skriftafsnit, som jeg husker fra min barndom.

Min far gav mig et sammenfoldet papyruspapir, hvorpå der stod nogle ord fra profeten Esajas, og nu føler jeg, at de skal siges højt. Hør lige her: "Frygt ikke, for jeg har løskøbt dig. Jeg kalder dig ved navn, du er min. Går du gennem vand, er jeg med dig, gennem strømme, de river dig ikke bort, gennem ild, du skal ikke svides, flammerne skal ikke nå dig, for jeg er Herren din Gud, Israels hellige er Din Frelser".

Versene henviser til en person, som rummer hele kærlighedens univers. Ordene er en besked fra himmelens Gud. Læg blandt andet mærke til ordene "Jeg har løskøbt dig". De ord indeholder opfyldelsen af en frelsesplan, der blev grundlagt i tidernes morgen. De gælder også os. Bemærk ligeledes de sidste ord "Din Frelser".

"Jeg tror, jeg har oplevet det", svarede Malkus hurtigt. "I går havde jeg en mærkelig oplevelse. Mit øre blev hugget af, men en mand satte det på igen. Hans berøring var helt speciel".

"Vel, jeg tror på dig, så har du allerede mødt kærlighedens væsen", sagde Elias. "Her! Du får lige papyruslappen. Behold den og læs den. Du må lære ordene udenad, for de bygger på en vigtig åndelig lov, som lyder: "Med munden bekender man til frelse". Og hold fast ved bekendelsen. Så får du hele pakken fra den barmhjertige mand. Oplevelsen med dit øre var en del af pakken, men manden har mere på hjerte end det. Han vil også være din ven, og han er i virkeligheden den ypperste af alle præster".

Ordene ramte Malkus. Hvad nu? Han stod med et gammelt og lidt krøllet papyruspapir i hånden. Han læste ordene og forstod, at alle ordene rummede noget meget vigtigt. Han tænkte på manden med korset. Han måtte læse ordene igen og mærkede en overnaturlig berøring - for anden gang.

Først var det øret. Nu var det ham selv, det drejede sig om. Nu forstod han budskabet. Bekendelsen havde frigjort noget i ham, han mærkede et specielt nærvær fra himlen. Bag på papyrussedlen stod endnu et ord fra Esajas: "Jeg, Herren, har kaldet dig i retfærdighed og har et fast greb om din hånd, jeg vogter dig - og jeg gør dig til lys for folkene".

Nu følte Malkus, at han havde fundet en ny identitet i et andet tjenerjob - nemlig hos den himmelske ypperstepræst.

Ny Testamentes tekst om Malkus

Gert Grubes påskefortælling om Malkus er baseret på beretningen om skærtorsdag fra Johannesevangeliet kap. 18.

Jesus pågribes og afslår at forsvare sig

"Da Jesus var færdig med at bede, gik han videre sammen med disciplene. De krydsede Kedrondalen og kom ind i en olivenplantage. Men også forræderen, Judas, kendte det sted, for Jesus havde ofte været der sammen med sine disciple.

Judas havde af ypperstepræsterne og farisæerne fået rådighed over templets vagtmandskab og en deling romerske soldater, og med brændende fakler, olielamper og våben nærmede de sig nu olivenplantagen.

Jesus vidste på forhånd, hvad der ville ske. Han trådte frem og spurgte: „Hvem søger I efter?"

„Jesus fra Nazaret," svarede de.

„Det er mig," sagde Jesus.

Også forræderen, Judas, stod dér mellem de andre.

Da Jesus sagde: „Det er mig," veg de tilbage og faldt til jorden. Igen spurgte Jesus: „Hvem søger I efter?"

„Jesus fra Nazaret," svarede de.

„Jeg har jo sagt jer, at det er mig," sagde Jesus. „Når det altså er mig, I vil have fat i, så lad de andre gå!" Således gik det i opfyldelse, som han tidligere havde sagt om, at ingen af hans disciple skulle gå fortabt.

Simon Peter trak sit sværd, slog ud efter en af ypperstepræstens tjenere og huggede hans højre øre af. (Tjeneren hed Malkus.) Men Jesus sagde til Peter: „Stik dit sværd i skeden! Skulle jeg ikke tømme det lidelsens bæger, som min Far har givet mig?"

Befalingsmanden gav da ordre til sine soldater og den jødiske tempelvagt om at pågribe Jesus og binde ham. Derefter trak de af sted med ham.

I første omgang førte de ham til forhør hos Annas, som var svigerfar til Kajfas. Det var Kajfas, der var den officielle ypperstepræst i det år. Det var også Kajfas, der havde sagt til de jødiske ledere, at det var bedre, at én mand døde, end at hele folket gik til grunde."

Johannesevangeliet, kap. 18, vers 1-14, her citeret fra Bibelen på Hverdagsdansk

Serie: "Mirakler i hverdagen"

Jeg forstår ikke Gud, men jeg stoler på ham

Sprint Korsholm har i den seneste tid sammen med andre i frimenigheden Broen i Vejle oplevet helbredelser af psykiatriske lidelser. Han er også selv blevet helbredt for voldsom angst - tvivlen på egen frelse. Til trods for angsten har han prædiket for andre og for sig selv.

Af Lisbeth Morell Jepsen

"Angsten er som en kamæleon, der sætter sig på det mest betydningsfulde. Da jeg blev kristen i gymnasiet, satte angsten sig på min tro. Jeg var i tvivl om min frelse og bange for, om Gud var vred på mig – fordi jeg ikke levede op til det, jeg skulle."

Sprint Korsholm har kæmpet det meste af sit voksenliv med angst på forskellige niveauer. Han har fået hjælp af både læge og psykolog, terapeut og psykiater og sjælesorg og forbøn.

En fredag til bøn i kirken for omkring fire måneder siden blev Sprint Korsholm bedt for. To dage senere tænkte han:

"Det var da pudsigt, jeg har ikke haft angst de sidste to nætter."

Der er stadig nogle emner i Bibelen, som han ikke arbejder så dybt med for ikke at provokere angsten, men det samarbejder han med en kristen terapeut om.

Sprint Korsholm fortæller, at han er vokset op under forhold, hvor han aldrig fik at vide, at han var elsket. Han tror, at han nok var elsket, men han fik det aldrig at vide.

Han kan heller ikke huske, at han nogensinde har fået fysiske kærtegn. Der blev draget omsorg for ham på mange andre måder. Men det med at tro på, at han var elsket, oplevede han ikke.

"Jeg udviklede mig i en ret asocial retning. I gymnasiet mødte jeg nogle kristne, som inviterede mig ind i et kristent fællesskab. Med tiden kom jeg til tro på Jesus. Da troen på Gud blev det vigtigste og mest betydningsfulde i mit liv, satte angsten sig der. Den angst, som fyldte mest, var angsten for, om jeg selv var frelst."

Gælder Guds ord også for mig?

Angsten har i alle årene betydet, at Sprint Korsholm har haft nemt ved at tro på og anerkende andres frelse, men samtidig har han kæmpet med at stole på sin egen frelse. Troen på den har været svingende.

"I mit arbejde som forkynder og bibelunderviser har jeg dykket ned i Bibelen. Selvom angsten har gjort det svært for mig at tro, at jeg var frelst, har jeg formået at forkynde det, der står i Bibelen.

Jeg har på en måde også forkyndt for mig selv – faktisk skete det ofte, mens jeg forkyndte, at troen fik fred for angsten. Men angsten vendte altid tilbage, ofte om natten, når jeg skulle sove.

Efter forbønnen den fredag har angsten været væk. Jeg føler ikke, at det er, fordi der pludselig er noget i Bibelen, som jeg har fået en ny forståelse af – angsten er der bare ikke mere. De irrationelle og ubehagelige følelser er væk. Jeg håber, at vinde nærheden med Jesus tilbage og synes også, at det går fremad."

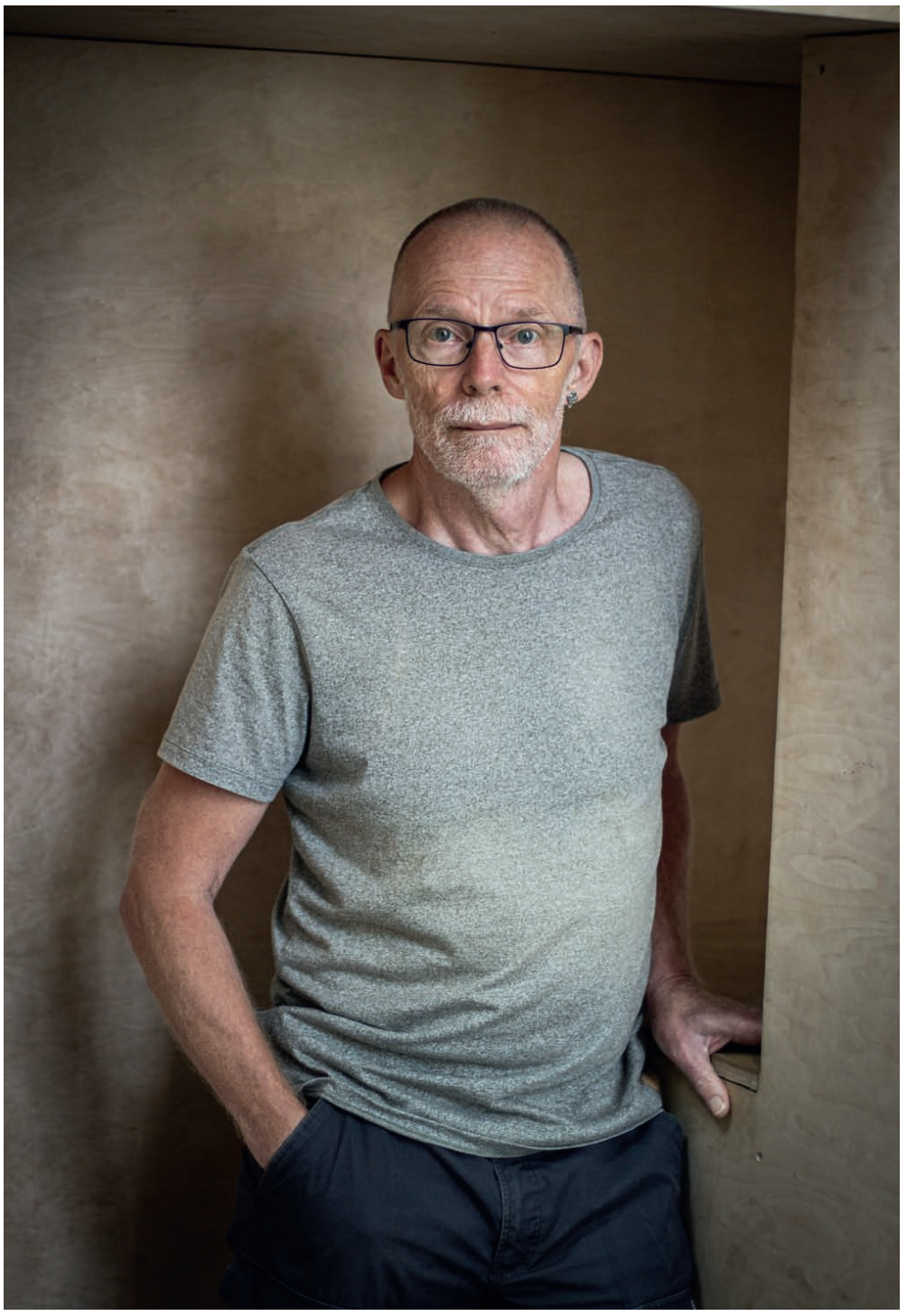

"Jeg siger undertiden, at jeg, Gud ske lov, kun har mine sygdomme på livstid. I evigheden er jeg totalt rask. Selvom det kan lyde lidt sjovt eller let købt, så er sandheden, at der efter livet her på jorden, kommer en hel evighed. Den er langt vigtigere, og det er i evigheden, at Guds løfter går i opfyldelse. Der helbreder han alle vores sygdomme," siger Sprint Korsholm.

"Det største mirakel er, at et menneske kan komme til tro på Gud, selvom vi ikke kan se ham."

Frelsen er en livsforbindelse med Jesus

"Det største mirakel er, at et menneske kan komme til tro på Gud, selvom vi ikke kan se ham."

Sprint Korsholm er ulønnet præst i Frimenigheden Broen i Vejle, der er en del af Indre Mission. I Indre Missions Unges fællesskab i Vejle, hvor han også færdes, oplever de, at nye kommer til tro på Jesus.

Sprint Korsholm fortæller, at frelsen for ham handler om, at man har en livsforbindelse med Jesus.

"Jeg vil ikke slås om rækkefølgen i at komme til tro og i at blive døbt. Hvis jeg møder en, der tror på Jesus, men som ikke er blevet døbt, så vil jeg opmuntre vedkommende til at blive døbt.

Omvendt hvis jeg møder en, som er blevet døbt, og som ikke er kommet til tro på Jesus, så er min opmuntring, at vedkommende finder ind i troen."

Finder ind i troen sammen

For et par år siden fandt et ungt par sammen. Den unge kvinde var ikke troende, mens den unge mand havde en kristen baggrund.

Med tiden blev den unge kvinde nysgerrig på den unge mands tro.

"Hun begyndte at spørge til troen på Jesus. Han blev efterhånden lidt træt af spørgsmålene, men det endte med, at parret begyndte at komme i kirken sammen. I dag er de begge kristne og vokser sammen i troen på Jesus. Og det skal man gerne gøre hele livet."

Stemmehøring og ordblindhed helbredes

"Selvom vi beder for mange syge, er det ikke alle, der bliver raske. Nogle bliver helbredt på stedet, og andre gange bliver folk ikke helbredt.

I sommer bad vi for en midaldrende kvinde, der havde hørt stemmer det meste af sit liv. Gud helbredte hende. Stemmerne forsvandt øjeblikkeligt og er ikke vendt tilbage. For tiden oplever vi, at flere med psykiske sygdomme bliver helbredt.

Jeg har også været med til at bede for en mand, der var meget ordblind. Han gik derefter hjem og begyndte at læse i en bog. Han læste hele bogen og har ikke været plaget af ordblindhed siden da."

Forstår ikke Gud, men stoler på ham

Sprint Korsholm fortæller, at det er sværere, når der ikke sker helbredelser. I sådanne situationer er sjælesorg vigtigt.

Han forklarer, at sjælesorg er et fortroligt og ærligt samtalerum, hvor man kan dele alt, også hvis man oplever skyldfølelse, tvivl, skuffelse eller andre følelser fx i forbindelse med, at Gud ikke helbreder.

"Det er i evigheden, at Guds løfter går i opfyldelse. Der helbreder han alle vores sygdomme."

Det er en snak med en erfaren kristen, hvor man kan vende det, der rører sig.

"Vi lever i en verden med synd og sygdom, derfor tror jeg ikke, at vi skal plage os selv med, hvorfor eller hvorfor jeg ikke, blev helbredt. I Bibelen er der en beretning om en blindfødt. Jesu disciple spørger Jesus, om den blindfødte, som er voksen, er syg, fordi han selv eller hans forældre har syndet. Jesus fortæller dem, at sygdommen er der, for at Jesus kan vise sin kærlighed og sin magt."

Syg på livstid set i evighedsperspektiv

Sprint Korsholm tænker, at vi ikke altid får svar på vores hvorfor- eller hvorfor ikke-spørgsmål i dette liv. Han understreger, at vi ved, at vi er elsket af Gud. Vi ved også, at Jesus kan føre os hjem til sig med vores sygdomme.

"Jeg siger under tiden, at jeg, Gud ske lov, kun har mine sygdomme på livstid. I evigheden er jeg totalt rask. Selvom det kan lyde lidt sjovt eller let købt, så er sandheden, at der efter livet her på jorden, kommer en hel evighed. Den er langt vigtigere, og det er i evigheden, at Guds løfter går i opfyldelse. Der helbreder han alle vores sygdomme."

Sprint Korsholm fortæller om en døende, kræftsyg kristen, der ved sin hospitalsseng havde en seddel, hvor der stod: "Far, jeg forstår dig ikke, men jeg stoler på dig."

"Længere tror jeg ikke vi når," siger han.

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

De siger, de har mødt ham

Findes der i virkeligheden spor og tegn, der peger på, at Jesu opstandelse er en historisk begivenhed?

Af Iben Thranholm

En mand i Iran vågnede midt om natten, rystet og ude af stand til at falde i søvn igen. Han havde levet hele sit liv som muslim, kendte sine bønner og havde aldrig haft nogen særlig interesse i kristendommen. Jesus – Isa – var for ham en profet blandt andre, en vigtig skikkelse, men ikke Guds søn og slet ikke opstanden fra de døde.

Alligevel stod der den nat en mand foran ham.

Det var ikke en diffus drøm, som langsomt opløses i det øjeblik, man vågner. Det var, som han senere har fortalt, en klar og virkelig oplevelse. Manden så på ham og talte til ham. Ordene var enkle, men ramte med en tyngde, han ikke kunne ryste af sig: "Jeg er vejen, sandheden og livet."

Da han slog øjnene op, var der ingen tvivl i hans sind. Han vidste, hvem han havde mødt. Det var Jesus.

I månederne efter begyndte han i hemmelighed at opsøge kristne, læse i Bibelen og stille spørgsmål, som han aldrig før havde turdet formulere. I dag bekender han sig åbent til troen på Jesus som Guds søn – en tro, der i hans hjemland kan have alvorlige konsekvenser.

Hans historie er i denne sammenhæng opdigtet, men den er alligevel sand i sin kerne, fordi det er den samme historie, som mange muslimer i dag fortæller, at de har oplevet.

Missionærer, forskere og journalister fortæller om mennesker især fra Mellemøsten, Nordafrika og dele af Asien med muslimsk baggrund, der uafhængigt af hinanden beskriver møder med Jesus i drømme eller syner. Det bemærkelsesværdige er ikke blot, at de oplever noget, men at de oplever det samme: en levende, personlig og myndig Jesus, som kalder dem ved navn.

Mange af dem har aldrig tidligere haft kontakt med kristendommen. Alligevel genkender de i deres oplevelse en person, som de senere finder beskrevet i evangelierne. Og næsten uden undtagelse siger de det samme: De er ikke i tvivl. Det, de har mødt, er ikke blot en idé eller en religiøs forestilling, men en levende virkelighed.

Et tegn – eller blot oplevelser?

Det rejser et spørgsmål, som er vanskeligt at ignorere: Hvis mennesker i dag oplever at møde Jesus som levende, er det så ikke i sig selv et stærkt tegn på, at han faktisk er opstået fra de døde?

For kristendommen er i sin kerne ikke først og fremmest en lære eller et moralsk system. Den er et vidnesbyrd om en begivenhed – og om en person, der ifølge sine tilhængere ikke blev i graven. Hvis det er sandt, må det også betyde, at han ikke blot hører fortiden til, men stadig kan mødes.

Skeptikeren vil naturligvis indvende, at sådanne oplevelser er subjektive. Drømme og visioner kan forklares psykologisk, kulturelt eller neurologisk. Men selv hvis man anlægger den tilgang, står man tilbage med et interessant fænomen: Hvorfor opstår disse oplevelser så konsekvent med det samme indhold, ofte hos mennesker uden forudgående kendskab til kristen tro? Hvorfor fører de til livsforandringer, som indebærer store personlige omkostninger?

Manden, der er afbilledet på ligklædet, havde en mønt på hvert øje. Der er forskellige tolkninger af, hvad det betyder. Det vigtige for os lige nu er, at mønter altid fortæller os et årstal. På disse mønter står der Pontius Pilatus. Han var guvernør, statholder, i Israel fra 26-36 e.Kr.

De historiske spor

Spørgsmålet om Jesu opstandelse kan dog ikke afgøres alene på baggrund af nutidige erfaringer. Derfor vender mange sig mod historien for at undersøge, om der findes spor, som peger i samme retning.

Her er der en vis enighed blandt historikere om nogle grundlæggende fakta. Jesus fra Nazaret blev korsfæstet under den romerske besættelse. Kort tid efter begyndte hans tilhængere at hævde, at han var opstået fra de døde, og at de havde set ham levende. Bevægelsen voksede hurtigt, selv om den fra begyndelsen mødte modstand og forfølgelse.

Et centralt element i beretningerne er den tomme grav. Ifølge evangelierne blev Jesu grav fundet tom få dage efter hans død. Det i sig selv er ikke et bevis, men det er et stykke data, som kræver en forklaring. Hvis kroppen stadig havde været der, ville det have været enkelt at afvise de første kristnes budskab.

Derudover findes de tidlige vidnesbyrd om møder med den opstandne. Nogle af disse traditioner, som for eksempel den bekendelse Paulus gengiver i Første Korintherbrev kapitel 15, anses af mange forskere for at være meget tidlige – måske formuleret få år efter begivenhederne. Her nævnes en række personer og grupper, som hævdes at have set Jesus levende.

Det mest slående er måske forvandlingen hos disciplene. De fremstilles i evangelierne som usikre og bange efter Jesu død. Alligevel står de kort tid senere frem offentligt og forkynder, at han er opstået. Den forvandling kræver en forklaring. Spørgsmålet er, hvad der bedst forklarer den.

Kan mirakler finde sted?

Bag diskussionen ligger et dybere spørgsmål: Kan mirakler overhovedet finde sted? Hvis man på forhånd udelukker det, vil enhver tale om opstandelse nødvendigvis blive afvist. Hvis man derimod åbner for muligheden af, at Gud eksisterer og kan handle i verden, bliver spørgsmålet et historisk anliggende: Hvad peger de konkrete data på?

I denne sammenhæng dukker også et særligt stykke stof op i diskussionen. Et klæde, som i århundreder har fascineret både troende og skeptikere: ligklædet i Torino.

Ligklædet bærer aftrykket af en mand, der synes at have været udsat for en voldsom henrettelse, som på flere punkter svarer til en romersk korsfæstelse. Gennem tiden er det blevet undersøgt med en lang række videnskabelige metoder, og resultaterne har langt fra været entydige.

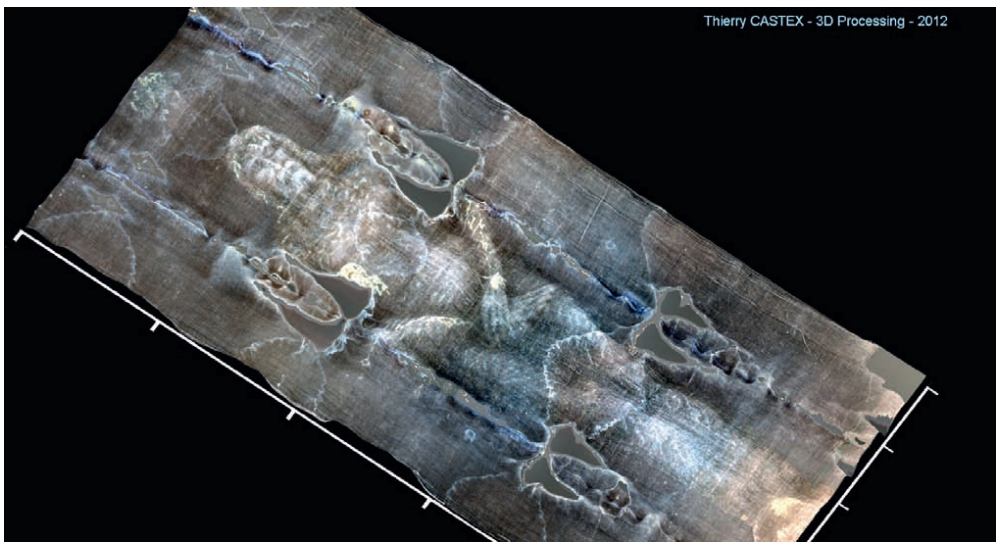

Ligklædet fra Torino passer på alle måder med den bibelske beskrivelse af Jesu død og har flere umiddelbart uforklarlige detaljer - medmindre man medregner overnaturlige forklaringer. Illustration fra bogen Torino-ligklædet af Jostein Andreassen & Oddvar Søvik

I 1988 blev klædet kulstof-14-dateret til middelalderen, hvilket i mange år blev opfattet som en afgørende afvisning af dets ægthed. Men siden da er der opstået stor skepsis om denne datering. Kritikere har peget på, at prøven blev taget fra et område, der var blevet repareret i middelalderen, og at resultaterne ikke var korrekte, som man først antog. Nyere undersøgelser har dateret stoffet med andre metoder. Blandt andet har analyser af fibrenes struktur og nedbrydning ført forskere til den konklusion, at klædet kan være fra omkring det første århundrede.

Samtidig har de seneste undersøgelser af selve billedet rejst nye spørgsmål. Det er i dag bredt anerkendt, at billedet ikke er dannet af maling i traditionel forstand. Farvningen ligger kun i de yderste fibre, og billedet er i realiteten et fotografisk negativ – længe før fotografiets opfindelse. Forsøg på at genskabe billedet med kendte middelalderteknikker har ingen forskere endnu haft held med.

Analyser af de mørke pletter på klædet viser spor af hæmoglobin og serum-rande omkring blodpletterne, hvilket peger på, at der er tale om ægte blod fra en krop, der ikke er blevet vasket efter en voldsom død. Flere studier har desuden klassificeret blodet som type AB – en sjælden blodtype – og peger på, at lignende fund er gjort i andre relikvier knyttet til Jesu lidelse.

Retsmedicinske analyser viser, at blodstrømmene følger tyngdeloven og passer med en korsfæstet krop, blandt andet fra håndled, hoved og side. Alle detaljer det vil være svært - om ikke umuligt - at gengive i et kunstværk.

Et åbent, men levende spørgsmål

Når man samler trådene – de nutidige vidnesbyrd, de historiske kilder og de naturvidenskabelige undersøgelser – står man ikke tilbage med et matematisk bevis. Man står med et samlet billede, som nogle finder meget overbevisende, og som andre forbliver skeptiske overfor.

Spørgsmålet om Jesu opstandelse kan ikke reduceres til ét enkelt argument. Det er snarere et møde mellem forskellige former for erkendelse: erfaring, historie, og videnskab.

Hvis det virkelig er sandt, at Jesus ikke blev i graven, men lever – så er det ikke blot en begivenhed i fortiden. Så er det en virkelighed, der også i dag kan mødes.

Det er det spørgsmål, påsken stiller.

Ikke kun hvad der skete dengang.

Men hvad det betyder nu.

Den amerikanske skuespiller og kampsportsekspert Chuck Norris, der blandt andet er kendt fra actionfilm og tv-serien Walker, Texas Ranger, er død i en alder af 86 år.

Chuck Norris' mor og hustruen Gena hjalp ham til at finde troen

Action-helten, der døde for nylig, talte ofte om sin kristne tro.

"Jeg ældes ikke. Jeg stiger i niveau," hævdede den amerikanske skuespiller og kampsportsekspert Chuck Norris den 10. marts, da han i anledning af sin 86-års fødselsdag delte en træningsvideo på Facebook. Men bare ni dage senere døde han på Hawaii efter kort tids sygdom.

I sin fødselsdagshilsen skrev Chuck Norris videre:

"Jeg er 86 i dag! Der er intet, der som lidt legende action på en solskinsdag får dig til at føle dig ung. Jeg er taknemmelig for endnu et år, et godt helbred og chancen for at blive ved med at gøre det, jeg elsker. Tak til jer alle for at være de bedste fans i verden. Jeres støtte gennem årene har betydet mere for mig, end I nogensinde vil vide.

Gud velsigne jer,

Chuck Norris".

Stærk i kampsport

Chuck Norris blev født som Carlos Ray Norris i Ryan, Oklahoma, den 10. marts 1940. Han voksede op i fattigdom med en troende kristen mor og en alkoholiseret far, der forlod sin familie. Efter gymnasiet meldte Norris sig til det amerikanske luftvåben i 1958 og blev udsendt til Korea, hvor han begyndte at lære kampsport.

Han blev senere kendt som en ikonisk hård fyr gennem sine roller i "Walker, Texas Ranger" og mere end 20 film som "Missing in Action", "The Delta Force" og "Sidekicks".

Før han blev Hollywood-stjerne, havde Chuck Norris fået stor succes inden for konkurrencekampsport. Stormesteren i kampsport var seks gange ubesejret verdensmester i professionel mellemvægtskarate.

Hans vigtigste bælter inkluderer en 10. dan i Chun Kuk Do (hans egen karatestil), 9. dan i Tang Soo Do, 8. dan i Taekwondo, samt sorte bælter i Judo og 3. dan i brasiliansk jiu-jitsu.

På nettet florerer der massevis af memes og vittigheder om hans styrke og udholdenhed. I starten af "nullerne" kunne man således læse overdrevne udsagn som: "Chuck Norris havde en stirrekonkurrence med solen - og vandt," og "De ville have Chuck Norris på Mount Rushmore, men granitten var ikke stærk nok til hans skæg."

Stærk i troen takket være to kvinder

I et interview fra 2004 afslørede Norris, at både hans mor og hustruen, Gena O'Kelley, havde hjulpet ham frem til en personlig kristen tro.

Da hans mor, Wilma Norris Knight, døde som 103-årig, skrev Chuck Norris:

"Min mor har bedt for mig hele mit liv, i tykt og tyndt. Da jeg blev født, var jeg lige ved at dø af komplikationer. Da jeg næsten mistede min sjæl til Hollywood for et par årtier siden, var hun hjemme og bad for min succes og frelse. Hun bad endda for, at jeg skulle finde en kvinde, der kunne ændre mit liv, og det virkede."

Wilmas bøn blev hørt. Sønnen blev gift med sin Gena i 1998.

"Jeg er overvældet af taknemmelighed til Gud for disse to utrolige kvinders indflydelse på mit liv. Jeg takker Gud for jer begge hver dag! Og jeg takker jer for at hjælpe Gud med at gøre mig til alt det, jeg kan og bør være," fastslog Chuck Norris i en kronik i WND.com fra 2021.

Sidste jul udsendte Chuck Norris sammen med Gena en hilsen, hvori de skrev: "Mens vi fejrer Jesu Kristi fødsel, vil Gena og jeg ønske jer alle en glædelig jul. Må hans lys lede jer, hans kærlighed trøste jer, og hans fred fylde jeres hjerte i denne tid og altid."

Inspirerede millioner

Efter dødsfaldet den 19. marts udsendte familien følgende erklæring på sociale medier:

"Det er med tunge hjerter, at vores familie deler nyheden om den pludselige bortgang af vores elskede Chuck Norris.

Han levede sit liv med tro, målrettethed og en urokkelig forpligtelse over for de mennesker, han elskede. Gennem sit arbejde, disciplin og venlighed inspirerede han millioner af mennesker rundt om i verden og efterlod et varigt præg på så mange menneskers liv."

Chuck Norris efterlader sig sin hustru samt børn og børnebørn.

Bodil

BBC-værtens datter blev mirakuløst helbredt for alvorlig depression

David Harpers datter Hetti fik det godt, efter at hun begyndte at gå i kirke. Så begyndte han selv at undersøge det med troen.

I årevis betragtede den britiske tv-vært David Harper sig selv som en tilfreds agnostiker, der mente, at troen på Gud ikke harmonerer med hverken fornuft, videnskab eller det moderne liv. Men en personlig krise, der involverede hans datter, førte ham frem til det, han selv beskriver som et livsforvandlende møde med Jesus Kristus.

David Harper skrev The God Conundrum (Gåden om Gud) på baggrund af 11 måneders studier af beviser for Guds eksistens, da han havde set sin datter blive helbredt. Foto: Beliefnet.com

Det skriver Beliefnet.com.

Det britiske publikum kendte Harper som en mangeårig antikvitetsekspert på BBC. Men på hjemmefronten fyldte det meget, at hans datter Hetti, der nu er 30, fik en alvorlig depression efter at være flyttet til London i begyndelsen af tyverne. Hettis mentale helbred forværredes, så hun skadede sig selv, og hverken terapi eller medicin gjorde nogen forskel for hende.

Åndelig søgen

"Intet virkede for hende," fortæller Harper. Lægerne havde til sidst foreslået, at hun skulle udforske noget spirituelt. Det havde gjort hendes far usikker, men han håbede, at det kunne hjælpe hende med at finde lindring.

Harper var lidt betænkelig ved situationen, da Hetti begyndte at gå i kirke og overveje kristendommen. Men han længtes bare efter at se datteren blive rask igen. Og han havde ingen anelse om, hvad de begge havde i vente.

Begyndte at grine igen

I løbet af knap 15 måneder bemærkede David Harper "en gennemgribende forvandling" i Hetti.

Den datter, som han havde frygtet at skulle miste, begyndte at grine igen. Hendes følelsesmæssige mørke lettede, hendes fysiske helbred blev bedre, og hun fik igen lys og glæde i øjnene.

"Jeg havde ikke troet, jeg nogensinde ville høre det igen i mit liv," siger han om oplevelsen af at høre Hetti fnise.

Selvom han endnu ikke genkendte det, mener Harper nu, at han selv blev draget mod troen, mens han observerede det, der skete i Hettis liv. "Jeg ved nu, at jeg lænede mig op ad Jesus," siger han. "Jeg tror, han bankede på."

Hvad var det med Gud?

I juletiden 2024, efter at have været i kirke med Hetti og diskuteret hendes nyfundne tro, besluttede Harper sig for selv at undersøge det med Gud. Det begyndte som et simpelt intellektuelt spørgsmål: Hvad er det ved kristendommen, der forandrer mennesker? Men det blev hurtigt et altopslugende forskningsprojekt.

David Harper brugte 11 måneder på at studere emnet, idet han dag efter dag undersøgte filosofiske argumenter for Guds eksistens, evaluerede evolutionsteorien og granskede historiske argumenter for Jesu liv og opstandelse.

Konklusionen gav panik

Efterhånden nåede Harper frem til det, han beskriver som en "akademisk" konklusion: At Jesu opstandelse var historisk troværdig og logisk overbevisende. Og dermed måtte også kristendommens centrale påstande stå til troende.

"Hvis opstandelsen er sand, så er Jesus Gud," konkluderede han. Efter at have studeret århundreders indvendinger og modargumenter, blev han overbevist om, at ingen med succes havde kunnet afvise "sagen" for Kristus.

I denne periode oplevede han både stærk glæde og angst. Tanken om, at han rent faktisk kunne blive kristen, udløste endda panikanfald, da han frygtede latterliggørelse fra kollegerne i den sekulære medieverden, han levede i.

Hjælp fra John Lennox

Det afgørende øjeblik kom uventet. Harper huskede et foredrag, hvor den kristne matematiker og apologet John Lennox beskrev en studerende, der var blevet befriet fra depression gennem troen på Kristus. Mindet ramte Harper stærkt, fordi det afspejlede hans datters historie.

Pludselig erkendte han, at han havde det mest overbevisende bevis for kristendommen i Hettis nye liv. "Jeg indså, at det bogstaveligt talt var Jesus Kristus, der havde reddet min datters liv," sagde han. Overvældet faldt han på knæ og overgav sig i tro. "Det var ham – det var Jesus."

Også hos David Harpers hustru, der længe havde identificeret sig som kristen, voksede troen. Men kollegerne vil stadig helst undgå at diskutere religion med ham, og nogle tv-producenter har endda frarådet ham at referere til troen i sine udsendelser.

Livet efter døden

Harper fortæller, at troen har skabt sammenhæng og glæde i hans liv. Han beskriver det i bogen *The God Conundrum*, som beretter om hans 11 måneder lange undersøgelse og endelige omvendelse.

I dag føler Harper, at han har et kald til at fortælle om den virkelighed, han har fundet. Han ser også frem til livets afslutning med et nyt håb.

"Jeg er ikke bange for den dag, vi alle vil stå over for," siger han. "Fordi jeg virkelig tror, at den dag er noget vidunderligt."

David Harper mener, at hans historie står som et levende bevis på, at tro ikke blot er en abstrakt idé. Tro handler om et livsforvandlende møde, der både kan redde et liv, genoprette en familie og vende selv en livslang skeptiker mod Jesus.

Bodil

Folk hulkede og måtte gå væk fra korsscenen. Jonathan Roumie fik PTSD.

I et kig bag kulisserne fortæller skuespillere og instruktøren af serien The Chosen om de overvældende indtryk af forrædderi, frygt, fornægtelse og forhør - og hvordan 'Menneskesønnen' valgte korset.

The Chosen Sæson 6

Optagelsen af påskens scener ramte professionelle skuespillere lige i hjertet

Af Bodil Lanting

Kameraerne var slukket. Ingen bevægede sig. Ingen talte. På hele filmsættet var de eneste lyde dæmpet hulken og den tunge, ujævne vejrtrækning fra skuespillere, der knap nok kunne stå oprejst. Jonathan Roumie hang stadig ubevægelig på trækorset, mens hans krop rystede under vægten af noget langt større end skuespil.

Det, der skete, var ikke en del af manuskriptet. Scenen var så rå og overvældende, at selv de erfarne professionelle skuespillere blev ramt. Og Dallas Jenkins, skaberen og instruktøren af The Chosen, måtte for første gange i sit liv stoppe optagelserne.

Bibelserien The Chosen

Den bibelske serie, The Chosen, som startede i 2017, har haft et særligt fokus på at vise Jesus som et rigtigt menneske. Millioner af seere verden over har i denne serie kunnet se Jesus smile, blive træt og føle smerte. Denne menneskelighed skulle også fremgå af optagelserne af lidelseshistorien.

Dallas Jenkins valgte at lave optagelserne i Matera i Italien, hvor også instruktøren Mel Gibson havde filmet The Passion fra 2004. Men korsfæstelsesscenen i The Chosen skulle ikke bare være rå og brutal. Jesus skulle stadig være ægte og nærværende som menneske.

Optagelserne i Matera skulle foregå om aftenen og natten, for at få den mest autentiske gengivelse af trætte, bange og rystede skuespillere.

Der blev helt stille

Det lykkedes over al forventning med optagelsen af de sidste timer af Jesu liv. Ikke på grund af specialeffekter, men fordi alle de tilstedeværende oplevede, at de blev rørt af noget helligt.

I Matera strøg isnende vinde mellem bakkerne, og himlen var tung og grå. Men det, der især greb filmholdet, var Jonathan Roumie som Kristus hængende på korset.

Bag-kameraet-optagelser viser, at Roumies krop rystede af udmattelse. Hele besætningen kæmpede mod træthed, og nogle havde arbejdet natten igennem.

Men så blev der helt stille. Folk græd åbenlyst. Andre kunne ikke bevæge sig. Elizabeth Tabish, der spiller Maria Magdalene, måtte forlade filmsettet, mens hun hulkede ukontrolleret. Selv hærdede teknikere, der ellers havde set alt, stod stille, med tårerne strømmende ned ad kinderne.

Dallas Jenkins indrømmede senere: "I alle mine år har jeg aldrig oplevet noget lignende. Det føltes ikke længere som at filme. Det føltes helligt."

Den tungeste sæson

Sæson 6 af The Chosen er i en helt anden vægtklasse end de foregående. Fra starten havde Dallas Jenkins advaret sine fans: "Denne sæson vil sønderknuse jer. Hvert billede er designet til at føre os gennem de sidste 24 timer af Jesu liv. Forræderi, smerte, forladthed, og i sidste ende korset. For korsfæstelsen er kernen i det hele."

Optagelserne fra Matera i Syditalien er både rå og ægte. Skærmprint fra The Chosen Sæson 6

Folk græd åbenlyst. Andre kunne ikke bevæge sig. Elizabeth Tabish, der spiller Maria Magdalene, måtte forlade filmsettet, med ansigtet begravet i hænderne, mens hun hulkede ukontrolleret. Skærmprint: The Chosen Sæson 6

Jonathan Roumie forberedte sig til scenerne med påskeugens begivenheder ved at faste og bede før optagelserne. "Jeg var nødt til at tømme mig selv fuldstændigt. Intet ego, ingen skuespiltricks, bare overgive mig, fordi det, jeg trådte ud på, var hellig grund," fortæller han. Skærmprint: The Chosen Sæson 6

En åndelig oplevelse

Det, som skulle have været endnu en lang dag med optagelser, blev en ikke-planlagt åndelig oplevelse. George Harrison Zanthis, som spiller disciplen Johannes, beskrev atmosfæren som "elektrisk og skræmmende hellig".

Men Jonathan Roumie, som måtte hænge på korset, sagde det bedst: "Jeg var nødt til at tømme mig selv fuldstændigt. Intet ego, ingen skuespiltricks, bare overgive mig, fordi det, jeg trådte ud på, var hellig grund."

Hårde arbejdsvilkår

Filmholdet oplevede kolde nætter, lange udmattende optagelser og en uophørlig følelsesmæssig belastning. Dallas Jenkins havde på forhånd opfordret The Chosens fans til at bede for holdet, fordi han vidste, hvad de var oppe imod.

Selv erfarne professionelle fortalte, at dette var en af de mest opslidende optagelser i deres karriere. En kameramand udtrykte, at: "Det var ikke bare koldt, det var kaos."

Det blev til tre uger med natlige optagelser, der nogle gange varede til efter kl. 3.00 - og med temperaturer nær frysepunktet.

Mens holdet var klædt i flere lag termotøj, hang Jonathan Roumie halvnøgen og med bare fødder fastgjort til en rå træbjælke i den bidende kulde. Der var ingen stunt-double og ingen genveje. Han ville udholde det hele selv.

Det handler ikke om mig

Jonathan Roumie gik ind i det, han senere beskrev som en tilstand af overgivelse. I timevis hang han naglet til korset, ikke kun for kameraernes skyld, men også for at bevare den følelsesmæssige kontinuitet. Han fastede i lange perioder op til sekvensen og bad længe før optagelserne.

Filmholdet havde lagt mærke til, at Jonathan ikke lavede vittigheder. Han talte næsten ikke, og hans øjne havde en dybde, der fik én til at se væk.

Og instruktør Dallas Jenkins havde advaret sin hovedrolleindehaver: "Tag det roligt. Du må ikke brænde ud."

Men Jonathan Roumie svarede bare: "Det handler ikke om mig."

Senere har Jonathan Roumie fortalt, at optagelserne har givet ham PTSD.

"Det er det hårdeste, jeg nogensinde har lavet. Og det præger mig stadig. I optagelserne følte det indimellem også som fysisk smerte. Men vi gjorde det alt sammen for at ære vores Herre."

Finalen på The Chosen sæson 6 skal udgives som spillefilm i marts 2027. Selve sæsonen med fokus på korsfæstelsen, forventes at blive streamet på Prime Video i efteråret 2026. Man kan streame "The Chosen: Last Supper" (sæson 5) på Amazon Prime Video og se de tidligere sæsoner på Netflix, Prime Video og i seriens egen app.

Kristina og Jonas Palm fra Holstebro er forældre til to teenagere samt Rebekka på 10 år, som er multihandicappet. Foto: Simon Morell

"Guds veje er underlige og vidunderlige"

Et almindeligt familieliv blev forvandlet radikalt, da sygdom og lidelse dukkede op. Smerte, sorg og død blev hverdagsbegreber for familien Palm, da datteren Rebecca, som er multihandicappet, blev født for ti år siden. Forælderopgaven har lige siden været ekstremt krævende. Alligevel takker forældrene Gud.

Af LIsbeth Morell Jepsen

I parcelhuset i Holstebro, hvor familien Palm bor, bliver jeg mødt af varme og hjertelighed og familiens bomuldshund Alba, som hopper af glæde.

Familien har fem medlemmer – og seks, hvis den lille hund tælles med. Den består af Kristina og Jonas Palm, og så er der to teenagere på henholdsvis 14 og 17 år og Rebekka på 10 år, som er multihandicappet.

Det er primært Jonas, der fortæller, blandt andet fordi, Kristina har svært ved ikke at græde, når hun taler om Rebekka. Ikke desto mindre vil hun meget gerne fortælle historien.

Kristina siger også til Jonas: "Du er så god til at fortælle, jeg bliver meget grådlabil – kan vi tage billederne først?"

Det gør vi.

Deres multihandicappede datter Rebekka er også i stuen, hun halvt ligger og halvt sidder i sofaen sammen med Jonas og Kristina.

Jonas siger med varme i stemmen og et stort smil henvendt til Rebekka: "Hun kan sagtens nyde et roligt samtalerum, som vi har her. Nogle gange sender hun et stort smil, når hun er tryg og godt tilpas. Lyset er dæmpet, for på den måde, at skærme hende for stimuli."

Der står en maskine på bordet, som forældre bruger til at suge overflødig slim væk i Rebekkas mund, så hun ikke kvæles i det.

Man kan høre, at hendes vejrtrækning er meget udfordret.

Hendes store smil ser vi blandt andet, da Jonas fortæller om fødslen, som var en voldsom start på det nye familieliv.

Død ved fødslen

I tiden op til fødslen så alt normalt ud, der var ingen advarselslamper. Alligevel havde Jonas en fornemmelse af, at der snart ville ske noget, som ville blive svært.

"Jeg kunne ikke sige, hvad det var, og jeg havde ikke koblet fornemmelsen med fødslen af Rebekka. Jeg havde bare en tanke om og en følelse af, der snart ville ske noget, som ville gøre vores liv vanskeligt. Indtil da havde vi et helt almindeligt, kristent hverdagsfamilieliv med vores to børn, som dengang var fire og syv år. Da Rebekka kom ind i vores liv, ændredes alt," fortæller Jonas.

"Kristina vækkede mig ved halvto-tiden og sagde: "Der er noget galt, vi skal på sygehuset. Parret fik besked på at køre til Herning sygehus, men de kørte til Holstebro sygehus, som var tættest på.

"Vi havde en fornemmelse af, at det var noget ret alvorligt med risiko for dødsfald. Jordemoderen skældte os ud, men Kristina sagde: "Prøv at lytte til maven. Det gjorde jordemoderen. Så løb hun, for hun kunne ikke høre nogen hjertelyd overhovedet."

Kristina fik akut kejsersnit og Rebekka var død, da hun kom ud. Lægerne startede genoplivningen af hende.

"Hun lå helt livløs som en slaskedukke. Det syn kommer til at følge mig for altid. De gav hjertemassage i 20 minutter. Sygeplejersken sagde til mig, at det ikke så godt ud. Hun forberedte mig på, at vi ville miste Rebekka. Efter cirka 20 minutter kom de første små tegn på liv. Lægerne arbejdede hele natten på at stabilisere hende. Undervejs besvimede Kristina på grund af blodmangel. Det var virkelig en vild nat, hvor jeg på et tidspunkt frygtede, at jeg ville miste både Kristina og Rebekka. Det var en meget, meget voldsom nat. Hvor jeg samtidig skulle planlægge pasningen af de andre børn dagen efter."

Jonas fortæller, at på Holstebro sygehus var de mest vant til almindelige og ukomplicerede fødsler. Flere af dem, der var på stuen, var så påvirkede af situationen, at de stod og græd.

Gud har spillet ind

Familien er en del af Luthersk Missionsk frikirke i Holstebro. Kort tid før fødslen havde Jonas læst i Jakobs Brev i Bibelen, hvor der står beskrevet, at man kan salve den syge med olie og bede troens bøn over vedkommende.

"På andendagen fik vi salvet Rebekka med olie, det var ledelsen i kirken, som gjorde det."

Senere fik Jonas at vide, at hans mors nabo var vågnet på samme tidspunkt, som Rebekka blev født. Hun havde en fornemmelse af, at hun skulle bede for familien. Det gjorde hun.

"Vi blev båret i bøn den nat af en kvinde, som vi ikke kendte."

Et par måneder senere fik Jonas' mor et syn, hvor hun så Rebekka sjippe på familiens terrasse.

"Vi ved ikke, hvordan synet skal tolkes, om vi kommer til at se Rebekka sjippe her i livet, eller om det er i himmelen, at hun kommer til det."

Kristina tilføjer: "Vi ved heller ikke, om det var et syn, som Gud gav for at hjælpe os med at være udholdende. Men det er det, som synet har gjort, det har hjulpet os med at være udholdende - især i de første år."

Rebekka er også blevet bedt for i private sammenhænge og til et såkaldt helbredelsesmøde.

"Da vi sad i bilen på vej til mødet, bad vi Gud om at give os et andet tegn, hvis ikke Rebekka blev helbredt. Hun blev bedt for, og der skete ikke noget. Bagefter blev jeg bedt for, fordi mine ben ikke var lige lange. Det gjorde, at jeg havde smerter i knæet. Under forbønnen helbredte Gud mig. Jeg mærkede varme fra ryggen, der gik ned i benet. Kristina stod ved siden af og så, at benet blev længere. Det var et tegn for os, et svar på vores bøn i bilen."

Gud som helbreder

Jonas fortæller, at det for Gud ikke er sværere at helbrede Rebekka end at helbrede hans ben. Derfor har han naturligvis også haft tanker om, hvorfor Gud ikke helbreder Rebekka.

"Samtidig med mit "hvorfor Gud?" Har jeg også tænkt: Din vilje ske. Som mennesker kan vi ikke bestemme over Gud."

Et af svarene på, hvorfor Gud ikke har helbredt Rebekka endnu, kan være, at det er et stærkere budskab at holde ud igennem det svære og stadig have troen på Gud og glæden ved ham, end hvis hun blev helbredt.

"Vi er ikke i tvivl om, at Gud kan alt, og det har vi også erfaret. Spændingsfeltet mellem at Gud kan alt, men at han ikke gør det, er svært at stå i. Vi har en almægtig Gud, og vi lever i en syndig verden. Hvis alle kristne var forskånet for sygdom og lidelse, ville mennesker måske blive kristne af den grund. Jeg tror, at Gud

> *Jeg har aldrig følt mig mere glad, end da jeg fik sang nummer tre. Jeg var sådan helt euforisk. Tænk, at Gud ønsker at give mig fred midt i det, vi står i."*

Jonas og Kristina er en del af Luthersk Missionsk frikirke i Holstebro. Igennem livet med Rebekka har de oplevelsen af at have set glimt af Guds utrolige storhed og almagt. Foto: Simon Morell

vil, at vi skal tro på ham, fordi han er den, han er og ikke, fordi han gør fantastiske ting for os," siger Jonas

Jonas tænker, at vi i dag misser nogle vigtige pointer om, hvem Gud er, og hvordan han arbejder i sit tidsperspektiv.

"I bibelen står der, at Gud siger, at han vil føre israelitterne ud af fangenskabet i Babylon. Det gjorde Gud også, dog først 70 år efter, han havde sagt det. Vi tænker meget i lige nu og her, at Gud skal gøre noget og gribe ind med det samme, men Gud lader sig ikke styre af vores: "Kom nu Gud."

Det er også væsentligt, at vi passer på med at tænke, at noget sker, fordi vi skal lære noget. Vi lærer helt sikkert noget undervejs, men det er ikke formålet med en krise, at vi skal lære noget og derfor sker det."

Mørket kom snigende

Det første år af Rebekkas liv var de på sygehuset i over 100 dage.

Den store belastning begyndte at påvirke Jonas' relation med Gud. Han mistede glæden ved Gud - dog uden at miste troen på ham.

Spørgsmål som: "Vil du mig Gud, og ser du mig i alt det her?" stod i kø i tankerne.

"Jeg følte mig ikke set eller hørt af Gud. Rebekka skreg nogle dage i 12 timer. Vi bad til Gud, men hun skreg bare videre. Det var simpelthen så svært at være i. Uvisheden i det var voldsomt ubehagelig. Jeg mistede optimismen og troen på, at Gud ville os det godt. Det skete over en årrække - og gradvist. At have en datter, der havde det så dårligt var nærmest ubærligt."

Kristina supplerer:

"Jeg er ikke lige så reflekteret og leder ikke så meget efter at finde mening og svar på alting. Jeg tager bare en dag ad gangen, da hver dag tit har nok af udfordringer og opgaver. At have et barn, som kræver opmærksomhed 24 timer i døgnet, er en virkelig stor opgave, men det er en opgave, som vi er fælles om. I vores ægteskab har vi hele vejen igennem stolet på, at det er noget, vi klarer sammen. Presset fra at have et handicappet barn lagt sammen med, at vi har meget lidt tid til hinanden i hverdagen, er det, der giver flest udfordringer.

Det er vildt hårdt og en kæmpe belastning for os. Det er så gennemgribende, når man har et barn, som er syg på den måde, og det påvirker hele familien. Vores to ældste børn havde og har deres mor og far på lånt tid. Og ikke ret tit os begge på samme tid. De har også skullet være meget stille, da Rebekka var mindre, fordi hun let blev ked af det, og fordi hun er ret følsom over for lyde," siger Kristina.

Gud giver sange

Jonas' manglende glæde fyldte en del for ham. En morgen for omkring to år siden oplevede han noget, som han aldrig havde prøvet før. Han vågnede med en sangtekst og en melodi i tankerne.

Først forstod han ikke, hvad det var for en sang.

Senere samme uge kom sangen igen. Det blev klart for Jonas, at det var Gud, der var på færde.

Han tog sin telefon, gik ind i stuen og optog sangen.

Sangen handler om Himmelen og omkvædet lyder: Tænk hvor godt det bliver at være uden fejl, helt fri for smerte - hjemme hos dig (Gud)".

Jonas skrev negle vers til sangen den morgen i stuen.

"Sangen blev en påmindelse for mig om, at Gud vil mig og Gud ser mig."

Sang nummer to kom cirka tre måneder senere. Omkvædet lyder:

"Se opad", husk hvem han er, din frelser, der har dig så kær."

Det tog mig lang tid at skrive versenere.

Jonas var vildt glad for sangene, men en enkelt ting fyldte stadig.

Hvordan kunne han kunne få hvile og fred, når forældreopgaven var så stor. De blev nødt til at blive ved med at slide i det, tænkte han.

Sang nummer tre var et direkte svar på det. Den lyder:

"Må jeg synge dig en sang om Guds kærlighed - Gud er god og han står fast. Han vil give dig fred."

"Der er et mønster i, at sangene kommer tidligt om morgenen, og det virker på mig som om, at Gud med tiden skriver hele sangen. Ved den første sang var det som om, jeg skrev mere selv."

Den fjerde sang kom i maj 2025. Omkvædet lyder: "Dig, dig, dig – det handler om dig Jesus."

Den foreløbigt sidste sang kom i sommeren 2025 og er ikke indspillet endnu. Det er de første tre sange til gengæld. De kan findes på YouTube og Spotify ved at søge på Jonas Kronborg Palm.

"Gud har ændret mig gennem sangene, og jeg er klar, hvis Gud har flere sange til mig,"siger han.

Sange som opmuntring

Jonas tænker, at Gud har givet ham sangene for at give ham håb og trøst. Han kan ikke selv skrive hverken melodier eller sangtekster, så det er helt særligt for ham.

"Jeg vil ikke holde sangene for mig selv, det vil jeg heller ikke med andet, som Gud har givet mig. Sangene har givet mig en ny glæde, og jeg synes, det er en sjov og pudsig måde, at nå mig på."

Kristina supplerer, at fordi Jonas ikke kan skrive sange og melodier, er det mere tydeligt, at det er fra Gud.

"Jeg har aldrig følt mig mere glad, end da jeg fik sang nummer tre. Jeg var sådan helt euforisk Tænk, at Gud ønsker at give mig fred midt i det, vi står i," siger Jonas og tilføjer:

"Jeg har kun oplevet positiv respons og flere siger, at sangene er meget trosstyrkende. Især ved sang nummer et har jeg fået megen positiv feedback fra folk, der stod i lignende situationer."

Kristina oplever generelt Guds nærvær, når hun hører lovsang.

Der er særligt en sang, som hun er vendt tilbage til i de seneste ti år. Sangen hedder: Nu må du blot være barn.

"Sangen minder mig om, at alle mine følelser af utilstrækkelighed er okay. Hver gang jeg hører sangen, får jeg flashback til Rebekkas fødsel og alle indlæggelserne det første år."

Pas på med forenkling

I samtalen kommer vi ind på vendingen, 'at Gud bærer os'. Det er en formulering, som kan gøre, at vi kommer til at tænke, at alting i livet som kristen er let og skal føles let. Hvis ikke livet føles let, kan man tænke, at Gud har forladt mig, siger ??

"Gud er med os gennem det svære, men det betyder ikke, at det er en dans på roser. Det betyder ikke, at det føles nemt, for det her har ikke føltes nemt overhovedet - det er hårdt arbejde, selvom vi har Gud med os. Der er nogle gange, hvor det slet ikke føles rart eller behageligt."

Jonas fortæller, at kristne nogle gange deler fortællingerne om Guds væren i deres liv på måder, som kan få det til at lyde som om, at alt er let, fordi Gud bærer dem.

"Jeg tror det er vigtigt, at vi har nuancerne med."

Mange kristne er bekendt med billedet om to sæt fodspor i sandet. Et stykke ad vejen ser man kun et sæt fodspor. Pointen er, at i de svære perioder er der ikke kun et sæt fodspor, fordi Gud er væk, men fordi han bærer os.

"Lige præcis det billede har jeg haft det rigtig svært med" siger Jonas og fortsætter:

"Jeg følte det overhovedet ikke, som om jeg blev båret."

Kristina supplerer: "Men samtidig har Gud givet os kræfter til at klare den store opgave, vi har. Det er ret vildt."

Jonas siger: "Jeg tror på, vi er båret og bliver båret, men det betyder ikke, at alt føles nemt og godt. Man skal selv gøre noget. Det er hårdt arbejde."

Parret tror på, at alle bliver udrustet til den opgave, som Gud giver.

Jonas afslutter med at sige: "Hvordan Gud vil gribe ind i hvert enkelt menneskes situation, ved jeg ikke. I mit liv greb han ind med sangene, hvilket jeg er meget taknemmelig for. Guds veje er underlige og vidunderlige. Han lader os gå gennem ting, som kan virke helt uforståelige og urimelige. Samtidig giver han os glimt af hans utrolige storhed og almagt."

Hvorfor skulle Jesus dø?

Udfordringen har bedt teologen Leif Andersen fortælle om betydningen af det 2000 år gamle justitsmord, som vi på en særlig måde mindes her i påsketiden.

Af Leif Andersen

Drabet på Jesus var et justitsmord. Endda et af de groveste i historien. For Jesus var usædvanligt uskyldig. Det vil de fleste sandsynligvis medgive. Også de, der ikke selv tror på, at han skulle være Guds søn.

Han var en god mand. Han fortjente overhovedet ikke at blive myrdet på den modbydelige måde. Det er der ingen, der fortjener, heller ikke de værste.

Men hvorfor skete det så?

En nødvendighed

Justitsmord og uretfærdigheder er ikke noget nyt. Korsfæstelser var ikke usædvanlige. Og gode mennesker er jo heller ikke noget uhørt. Hvorfor mindes vi så lige dét drab 2000 år efter?

Fordi Jesus selv påstod, at det havde været meningen hele tiden! – at selv om han var uskyldig, havde Gud og han selv besluttet, at han skulle myrdes. Og at han skulle myrdes på præcis den måde. Tortureres og latterliggøres. Det var nødvendigt!

Det er dét, der er det påfaldende: Jesus og hans himmelske far havde på forhånd afgjort, at selv om det var skingrende uretfærdigt, var det alligevel ikke nogen fejltagelse.

Ikke fordi Pilatus eller romerne eller Judas eller farisæerne havde bestemt det, men fordi Gud havde bestemt det. Og Jesus var enig! Det havde han endda forklaret sine disciple flere gange, for de kunne slet ikke rumme det.

Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?

I februar i år stillede Politikens lille daglige quiz *Bezzerwizzer* det interessante spørgsmål: "Hvilken person i Det Nye Testamente sagde: 'Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?'"

Det var et virkelig godt spørgsmål! For hvis man ikke allerede tilfældigvis vidste, at det var Jesus, var han nok den sidste, man var kommet på! Man havde foreslået alle mulige andre personer.

Men det er virkelig Jesus, der gisper de ord, mens han er ved at udånde. Og det er altså ikke, fordi han lige i øjeblikket ikke kan huske, hvorfor. Det er, fordi han i fortvivlelsen – som et helt normalt menneske – ikke kan holde rædslen og pinslerne ud.

Både han selv og hans apostle hævdede, at det var nødvendigt. For vores skyld. Ikke for hans egen skyld. Ikke bare for hans venners skyld. Men for alle mennesker til alle tider.

Hvad var så pointen? Hvad var det "hvorfor", han skreg efter på korset? Hvilken forskel har Jesus' død overhovedet gjort i verden? Havde verden set værre ud, hvis han bare var død fredeligt i sin seng?

Måske. Måske ikke. Det er svært at sige. Uanset hvad, har Jesus fra Nazaret, både med sit liv og sin død, jo sat et markant mærke i verdenshistorien. Men i hans navn er der både gjort vidunderligt gode gerninger og modbydelige ugerninger. Hvad der vejer tungest, kan sikkert være svært at sige.

Den største betydning af Jesus' død er nemlig usynlig.

Den har at gøre med *din* usynlige virkelighed. Den virkelighed, som kun du selv kan kende til bunds. Den side af os, som vi nødigst er nede at røre ved. Men som åbner et vindue til en pragtfuld, næsten ubegribelig virkelighed.

Bagvendt uretfærdighed

For os sker der nemlig *et spejlvendt justitsmord*. En bagvendt uretfærdighed.

Jesus døde uskyldig. Forladt af Gud. Forhadt af mennesker. Hvorfor? For at vi, som er skyldige, ikke skal forlades af Gud. For at vi ikke skal være forhadt.

Det er usynligt. Men meget virkeligt. Vi har simpelthen byttet med Jesus! Og så er det op til os, om vi selv synes, det skal gøre en forskel.

Det at være uskyldig og det at være skyldig kan man normalt ikke sådan flytte rundt på. Eller bytte rundt på. Det man gør, og det man ikke gør, det er normalt ens egen uafrystelige, uigenkaldelige ejendom.

Selv de fredeligste og venligste iblandt os har skyld. Vi har noget på samvittigheden. Hvis ellers vores samvittighed overhovedet hører efter.

Ingen af os synes selv, at vi ville have fortjent at dø på et kors. Vores selvbillede er bedre end som så. Men selv om vi er fredelige og venlige, måske endda gode mennesker, så falder vi alle sammen igennem over for de bud, Jesus stillede op for os:

Du skal elske din næste som dig selv.

Du skal elske din fjende.

Du skal gøre godt mod den, der har gjort ondt mod dig.

Du skal tilgive 7 gange 70 gange.

Og du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.

Så er der ingen af os, der ikke er skyldige. Over for bud af den karat er der ingen af os, der står mål.

Vi bytter med Jesus

Men skyld kan man normalt ikke fjerne. Er man skyldig, så er man det. Og er man uskyldig, er man dét!

Det, Jesus og hans far havde besluttet sig for, var en absurd og uhørt, men fantastisk mulighed! – en grundtanke, som der ikke findes nogen parallel til i verdenshistorien: *Vi bytter skyldighed og uskyldighed med Jesus.*

Gud regnede ham for skyldig på korset, selv om han ikke var det i sig selv. Og han regner os for uskyldige ved troen på ham, selv om vi bestemt ikke er det i os selv.

Han døde, som om han havde gjort alt det, vi har gjort. Det var det, han havde erklæret sig villig til at udholde, selv om han næsten ikke kunne bære det.

Det er dét, der menes med, at han elskede os. Og elsker os.

Paulus formulerer det rystende og originalt om Jesus:

"Ham, der ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham".

Ligesom Jesus på korset blev "gjort til synd", bliver vi ved troen på ham "Guds retfærdighed" – det vil sige, vi bliver til selve den godhed, den uskyld og den retfærdighed, som vi ellers alle sammen mangler.

Både Jesus selv og hans apostle hævdede, at det var nødvendig, at han døde. Ikke for hans egen eller for hans venners skyld, men for alle mennesker til alle tider, understreger teolog, forfatter, tidligere præst og lektor Leif Andersen. Privatfoto

Nådens nye virkelighed

Så nu kan vi være uskyldige over for Gud, selv om vi unægtelig er skyldige over for hinanden.

De fleste ved, at Gud godt kan "tilgive". Og det er da også helt centralt i Bibelen. Det er det, der kaldes "nåde".

Men det kan let misforstås. For "tilgivelse" har vi paralleller til i vores verden: Vi kan også "tilgive" hinanden – men det er som bekendt en skrøbelig affære. Hvis vi bliver udnyttet igen, kan vi så sandelig nok huske på, hvordan vi "tilgav" sidste gang.

Guds tilgivelse ligger på et helt andet plan. Han bærer ikke bare over med os, og han "benåder" os ikke bare. Han frikender os! – som om det var os, der intet ondt havde gjort.

Han er herre over vore virkeligheder. Når han siger "Der blive lys", så bliver der lys. Når han siger, at Jesus er skyldig, så *er* det sådan. Og når han siger, at vi er uskyldige, så *er* det sådan!

Gud er også *vores* Far

Det kaster et helt andet lys ind over det at være "barn af Gud":

Gud er ikke bare Herren. Han er Faderen. Han elsker os, ligesom Jesus elsker os. Ikke ved at lukke øjnene for alt det, der er galt med os, men ved at lægge det på Sønnens skuldre. Han er "Guds lam, som bærer verdens synd".

Og det vil sige, at det eneste menneske i verdenshistorien, der med fuld ret kunne dømme alle andre, er samtidig den eneste, der ikke vil dømme. Han siger selv:

"For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham."

Og derfor slutter beretningen om påsken ikke med korset. Han døde virkelig – men han blev også virkelig levende igen! For selv om døden kunne tage ham, fordi han var gjort til skyld i vores sted, så kunne døden ikke holde ham.

Døden måtte give slip på ham, da han gik ud af graven påskemorgen.

Bibelord i træ

Mange forskellige bibelord bl.a. de, som ofte bruges som konfirmandord.
Mål: 17,5 x 28 cm. Se udvalget på Hosianna.dk
Materiale/pris: egetræsfinér 299 kr. eller sort MDF 199 kr.

Billedet kan stilles på en hylde, hænges op med små søm eller man kan bruge nano-tape.

Bibelordet kommer pakket på kraftig karton og i cellofan.
Bibelteksten er fra den autoriserede oversættelse,
© Det Danske Bibelselskab 1992.

Bestil dem her: UDFORDRINGENS WEBSHOP - HOSIANNA.DK / 7456 2202

Hvad betyder påsken for dig?

Hvordan fejrer du påske?

- Generelt går jeg ikke særligt op i højtider og fejring af mærkedage. Jeg har svært ved at sætte mig op til at skulle være mere fokuseret på korsets betydning i påsken, end jeg er alle andre dage på året.

Hvad betyder påsken for dig?

- Påsken har ikke som sådan en særlig betydning for mig. Det er ikke, fordi jeg vil negligere påskens værdi, men jeg bygger ikke min gudsrelation på mærkedage, eller ritualer, men forsøger altid at leve lige så hengivet i dag, som jeg gjorde i går.

Hvad betyder det for dig, at Jesus opstod, og at han lover os evigt liv?

"Påsken viser, at Gud har elsket mig først," siger Mathias, der deltog i X Faktor 2025 som den ene af brødrene i duoen "Blomsterbror". Privatfoto

- Det evige liv er for mig en sekundær ting, som blegner i sammenligning med den kærlighed, som Gud har vist. Den kærlighed udgør hele livets værdigrundlag, og det gør den uagtet, om vi får evigt liv som vederlag eller ej.

"Jeg lever for at elske, og det ville ikke være muligt, hvis ikke han havde elsket mig først. Hans død i mit sted er det ultimative bevis for den kærlighed, han har vist mig."

Jeg lever for at elske, og det ville ikke være muligt, hvis ikke han havde elsket mig først. Hans død i mit sted er det ultimative bevis for den kærlighed, han har vist mig.

Fra H.M. Dronning Margrethes protektionsnytårskur 2026
Foto: Kongehuset ©

"Gud, hvor jeg savner ham!"

Sognepræst Jakob Søe Esmarch fra Holstebro udgav i 2023 en varm og ærlig bog om sin søns sygdom og død ni år tidligere.

I første omgang troede familien, at ni-årige Simon var ramt af omgangssyge. Men hovedpinen, kvalmen og opkastningerne fortsatte, og efter mange undersøgelser måtte lægerne på Skejby Sygehus overbringe det chokerende budskab, at drengen havde en tumor i hjernen. "Kun ganske få overlever," lød det fra overlægen.

Sognepræst Jakob Søe Esmarch (til højre) modtog Menighedsfakultetets Pris Årets Teolog af formand Sune Skarsholm efter gudstjenesten i Nørrelandskirken 1. søndag i advent 2025. Med henvisning til Jakob Søe Esmarchs bog sagde Sune Skarsholm om forfatteren: "Han bringer troens sprog ind i det sårbare – med ægthed, medmenneskelighed og teologisk indsigt – og viser, at teologi hører hjemme midt i menneskers virkelighed." Foto: Stefan Vase

De chokerede forældre kunne tage sønnen med hjem i fem dage, mens lægerne blandt andet skulle holde konference om den fremtidige behandling med stråler og kemo.

Jakob Søe Esmarch skriver i bogen "Gud, hvor jeg savner ham!" (side 15):

"I dagene, der følger, holder vi mere om hinanden, end vi plejer. Nætterne er gennemsyret af bekymrede tanker. De holder os vågne i timevis. I nattens mørke udtrykker uroen sig blandt andet i stille tryglende bønner.

Vi ligner vist den magtesløse mor, der vedholdende henvender sig til Jesus, fordi hun vil, at Jesus skal helbrede hendes datter,' tænker jeg.

'Mon Jesus stopper op og hører os?"

Hjælp fra Jobs Bog

En sygehuspræst og psykologen på børneafdelingen i Skejby anbefalede børnenes forældre at læse Jobs Bog fra Bibelen. Men Jakob havde ikke lyst til at læse denne bog, der handler om en god mand, som mister sine børn.

Til sidst gjorde han det dog alligevel, og tankerne kredsede om Guds retfærdighed. Nogle ulykker som fx krig er menneskeskabte. Men hvad med naturkatastrofer og sygdom?

"Er det i sidste ende ikke Gud, der har ansvaret for lidelsen? Kunne og burde Gud ikke have forhindret Simon i at blive syg? Eller i det mindste hjælpe ham, så han bliver rask?

Jeg forstår det ikke. Det har jeg brug for at fortælle Gud. Og Jobs Bog hjælper mig med at finde ordene." (side 73-74)

Men også Simon må forholde sig til historien om Job, da Jakob læser højt fra bogen "*Biblen fortalt for tweens*".

"Da jeg lukker bogen, ser jeg, at der løber tårer ned ad Simons kinder:

Jeg er bange for, at det, der skete for Job, også sker med os," siger han.

"Det er vigtigt, at vi sætter ord på det, vi er bange for," svarer jeg stille.

"Jeg er bange for, at I andre i familien mister livet - og også bange for, at jeg selv skal dø," siger han." (side 88)

Simon beder også selv til Gud om helbredelse. Men dage og uger går med behandling af symptomer, og Simon bliver træt. På et tidspunkt forstår forældrene, at han ikke længere er bange for døden, men derimod for det, sygdommen gør ved ham.

Døden skiller os ad

Den 6. november 2014 samles familien i Simons stue på Skejby, fordi de ved, at han ikke har langt igen. De synger om Jesu sejr over døden:

"Jeg har vundet, Jesus vandt; døden opslugt er til sejr, synger vi, mens vi føler, vi er ved at miste det kæreste, vi har. 'Åben har jeg himlen fundet, Jesus vandt, og jeg har vundet,' lyder det fra skælvende sangstemmer omkring sengen.

Jeg beder en bøn og lyser velsignelsen over Simon."

Flere af de tilstedeværende siger "På gensyn" til Simon dér på stuen, kort tid før han dør.

"Døden er rædselsfuld. Den smadrer brutalt det vigtigste, vi har. Den skiller os ad. Det er en tragedie, at Simon er taget fra os," skriver Jakob. (side 185-186).

"Dér, hjemme hos Gud, er der ingen tumor, ingen lammelser, ingen smerte, ingen kørestole - og ingen briller, som Simon også mindede sin far om. Det er godt hjemme hos Gud."

Håbet om et gensyn

Jakob skriver om sin egen og familiens "vandring i sorgens landskab". Der kommer mærkedage som juleaften, Simons fødselsdag - og knap et år efter dødsfaldet en Alle Helgens-gudstjeneste i kirken, hvor Jakob skal læse sin egen søns navn fra listen med navne på afdøde i sognet siden sidste års Alle Helgen.

Og så læser han bibeltekst, hvor Jesus siger: "Salige er de, som sørger, for de skal trøstes."

Det nævnes flere gange i bogen, at Jesus har gjort en bolig klar til os hjemme hos Gud (Joh. 14).

"Dér, hjemme hos Gud, er der ingen tumor, ingen lammelser, ingen smerte, ingen kørestole - og ingen briller, som Simon også mindede sin far om. Det er godt hjemme hos Gud.

Men vi savner Simon. Hvorfor er det her dog sket?" (side 186)

Noget af det sidste, Jakob konkluderer i bogen, er:

"Mørket er her i verden. Men det er lyset også". (side 283)

Simon havde formået at bevare håbet, og hans efterladte lever med gode minder om ham. Og med håbet om et gensyn.

Bodil

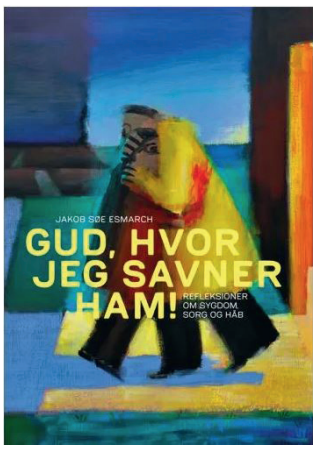

Sognepræst Jakob Søe Esmarch har skrevet den anmelderroste bog "Gud, hvor jeg savner ham! Refleksioner om sygdom, sorg og håb" efter at have mistet sønnen Simon, der døde som 11-årig af en tumor i hjernen. Bogen på 304 sider blev udgivet på Lohse Forlag i 2023

H.M. Dronning Margrethe om livet, døden og troen

Den 1. januar 2024, i forbindelse med den dugfriske nyhed om H. M. Dronning Margrethes abdicering, bragte Kristeligt Dagblad en række citater, hvor Dronningen i årenes løb havde udtalt sig om livet, døden og troen.

To af citaterne lyder:

"Det, jeg mener, man finder i sin kristentro, er, at man er ikke alene i det. For at sige det direkte: Man skal ikke gå alene ind i døden, for Jesus har været der selv. Det, tror jeg, er det væsentlige."

fra Tv-serien "Danmarks slotte", vist på DR1 i påsken 2016

"Man skal ikke gå alene ind i døden, for Jesus har været der selv. Det, tror jeg, er det væsentlige."

"For mig betyder det, at på en eller anden måde - ud over døden - dér er Gud. Vi er ikke ladt i stikken. Heller ikke der. Heller ikke selv om vi skulle tro, vi var det. Det er jeg faktisk meget forvisset om. Vi er aldrig ladt endeligt i stikken."

fra Interview i Kristeligt Dagblad, 13. april 2010

Novelle af Ole Bering:

Ansigtet på væggen

Illustration: 'Glædens Herre', malet af Kirsten Mørch-Nielsen i 1992
Billedet har ingen forbindelse til Ole Berings fortælling. Læs om baggrunden for tilblivelsen af maleriet på næste side. 'Glædens Herre' hænger idag på Mikkelsbakke Refugium, Nykøbing Mors.
Foto: Mikkelsbakke Refugium

Der blev spillet afdæmpet musik over højttalerne, mens folk gik rundt og tog hans malerier i øjesyn med et glas champagne i den ene hånd. Som gæsterne til hans første store fernisering var han selv klædt ganske pænt. I et lidt for lille jakkesæt, men det kunne folk nok ikke se. Han mærkede jakken stramme og begyndte at svede. Han forsøgte at smile til dem, som kom hen til ham med en lykønskning og kommentar til nogle af billederne. Indeni var der kaos. Den person, han allerhelst ville have, der var til stede på denne mærkedag, kunne han ikke få øje på.

"Bjørn Goldstein er vendt tilbage til en stil, som på visse områder kunne minde om Rembrandt. Hans evne til at male med fotografisk lighed, men dog med et twist, er måske vejen til en helt ny genre inden for billedkunsten. Eller hvad siger du selv, Bjørn?"

Sveden løb ned ad hans ryg under jakken. Han havde kun ét i tankerne. Eller rettere: én.

"Eller hvad siger du selv, Bjørn Goldstein?"

Det gav et sæt i ham, og han blev nærværende. Han håbede ikke, at lokaltv havde fanget ham i hans mest fraværende øjeblik.

"Må jeg lige få spørgsmålet igen?"

Folk brød ud i latter. Skulle han mon være blevet standupper i stedet for?

Han fik mumlet et svar, som han selv kunne høre ikke stemte overens med den, han var indeni. Den virkelige Bjørn. Hvem det så var. I et splitsekund huskede han en af sin mors yndlingssentenser til ham, da han var en halvstor, usikker dreng. "Du skal bare være dig selv, Bjørn, og ikke lade andre køre rundt med dig." Være dig selv! Hvad ville det sige? Var det, hvad han var blevet klædt på til i sin opvækst? Som dreng listede han ind i mellem hen til farens atelier, hvor døren som regel stod på klem for at få fjernet noget af den karakteristiske petroleumslugt. Gennem sprækken kunne han stå og kigge ind på faren i dennes allermest kreative øjeblikke med store maskuline penselstrøg til pompøs musik.

Bjørn gik aldrig ind. Eller rettere: den ene gang, han havde gjort det, var han blevet ramt af vredesudbrud fra den store kunstner, som altså var hans far. Ham med det store skæg og det gennemtrængende blik. Som han gerne ville ligne i så høj grad, at da han virkelig fik begyndt at tegne ansigter, så var det som regel mænd med store skæg og gennemtrængende blikke. Hvad enten han ville det eller ej.

Bjørn gik aldrig ind. Eller rettere: den ene gang, han havde gjort det, var han blevet ramt af vredesudbrud fra den store kunstner, som altså var hans far.

Være sig selv. Ja, hvem skulle man ellers være? Hvis det var dette kunstnermiljø i farens fortolkning, der havde sat sig spor i ham, så var der jo også på hans mors side en anden faktor: gener som trak i retning af langsomhed, empati, menneskevenlig forståelse og sågar en enfoldig tro som modsætning til farens buldrende ateisme.

"Vi venter på svar, Bjørn. Du behøver ikke være så beskeden!" Hans gode ven, kunsthandleren Peter, var vist ved at blive lidt utålmodig.

"Øh, jeg har selvfølgelig udviklet min egen stil. Rembrandt er måske lige voldsom nok at sammenligne mig med. Jeg håber jo, at folk kan se et glimt af Torben Goldstein i mine billeder."

Her forsøgte han at smile direkte ud til kameramanden. Inde under jakken var han nu gennemblødt af sved. Det var som at spille hovedrollen i ens første skolekomedie.

Replikken om Torben Goldstein lod ikke til at være morsom. I stedet blev der snakket afdæmpet rundt omkring. Nogle så spørgende ud, andre nikkede. I kunstneriske kredse i Danmark var der vel ikke en levende sjæl med respekt for sig selv, der ikke kendte Torben Goldstein, der blev betragtet som den største kunstner i sin generation. At denne velansete kunstner med det store skæg og det gennemtrængende blik så ovenikøbet var hans far, gjorde jo ikke Bjørn mindre interessant. Eller rettere? spurgte han sig selv. Han var sin fars søn, men nogle gange ønskede han at være noget helt andet.

Et øjeblik spekulerede han som en desperat på at komme med én eller anden joke. Det er nok mere Stein end det er Gold, skulle han lige til at sige, men standsede sig selv. Han stod på tærsklen til at blive anerkendt for den, han var. Det skulle ikke ødelægges af indre frustrationer.

Resten af receptionen var som indhyllet i tåge. Med et stift smil og sit glas i hånden gik han rundt og forsøgte at ligne en stolt kunstner. Men efterhånden som champagnen, han skyllede ned i store slurke, gjorde sin virkning, kunne han ikke længere spille den rolle, som forventedes af ham.

"Hvad er der i vejen, Bjørn?" Peter lagde en hånd på hans skulder og forsøgte at fastholde hans blik. Gode gamle Peter, der havde fulgt ham siden folkeskolen. Da Bjørn ikke var i stand til andet end en usikker mumlen, sagde Peter:

"Jeg får skaffet en taxa til dig, og så tror jeg, du vil gøre klogt i at tage hjem og få slappet helt af!"

Bjørn nikkede lettet over den smutvej, som Peter tilbød ham, og inden længe sad han i taxaen.

"Margueritvej 27", snøvlede Bjørn.

*

Enkelte påskeliljer trængte op gennem sneen, der ikke rigtig kunne slippe vinteren. Men ellers skød ukrudtet uhæmmet op på den lille flisegang, der førte hen til det forfaldne enderækkehus. Han kunne svagt ane atelieret omme for enden af gavlen. Det blev sikkert flittigt benyttet. Men han skulle blive klogere. Det var en lidt ældre, mager, gråhåret kvinde, der lukkede op. Hun så hærget ud, men smilede svagt.

"Torben Goldstein kan ikke modtage besøg i dag. Hvad drejer det sig om?"

Hvad det drejede sig om? Ja, det kunne han jo ikke sådan forklare denne vildtfremmede kvinde.

"Ja, øh jeg er tilfældigvis søn af Torben Goldstein. Jeg hedder Bjørn."

Pludselig dukkede han op i døren bag kvinden. Et øjeblik blev Bjørn i tvivl om, han var gået forkert. Der var sandelig indtrådt en forandring på de syv måneder, han ikke havde set ham. Han havde taget skægget af, hans kinder var indfaldne, og det før så gennemtrængende blik flakkede ubestemmeligt, som for at finde et fast holdepunkt. Højden havde han stadig, om end han var sunket noget sammen, men drøjden, der både havde imponeret og skræmt Bjørn som dreng, var skrumpet ind. Han ventede et vredesudbrud, men i stedet lød det med hæs, næsten mild stemme:

"Kom ind, Bjørn. Så kom du langt om længe!"

Bjørn hev efter vejret. Om det skyldtes den fortættede røgfyldte luft i den halvmørke stue, eller den samtale, som han var nødt til at tage med faren, kunne han ikke helt blive klog på. De sad nu ved sofabordet med en kop kaffe foran sig. Damen trak sig ind i hans gamle værelse ved siden af stuen.

"Far, jeg har fået mit gennembrud. Hvorfor kom du ikke?"

"Du kan vel se, hvordan det er fat med mig?" Et glimt af det gamle gennemtrængende blik fokuserede på Bjørn. "Og så er der noget andet, du skal vide. Jeg er holdt op med at male."

Der var stille i stuen. Bornholmeren tikkede taktløst.

"Holdt op? Jeg forstår ikke."

"Jeg har lukket dig og mor ude af mit univers. Altid! Du kunne aldrig nærme dig mig. For jeg var en tordensky. På grund af min kunst!" Hans øjne flakkede, men i ét nu fangede han Bjørns blik. "Tilgiv mig, Bjørn!"

Bjørn følte sig tom. Han vidste ikke, hvor han skulle se hen. I den lille indelukkede stue, som han kendte så godt, var der ingen hjælp at hente.

"Forstår du, Bjørn. Jeg er nået til den konklusion, at Gud findes. Eller rettere: Gud er nået til den konklusion, at jeg findes. Det lyder nok mærkeligt i dine ører." Blikket hvilede igen på Bjørn.

"Men du har jo altid tudet mig ørerne fulde om, at du er ateist, og hvis Gud fandtes, ville du fornægte ham alligevel."

"Det er også rigtigt. Du husker nok, at jeg fornægtede min jødiske baggrund og rejste hjemmefra for at kaste mig ud i kunstmiljøerne rundt omkring i verden. Men tro mig eller ej: du var altid i mine tanker. Jeg kendte ikke til bøn, men i mine stille stunder ønskede jeg intenst, at du aldrig måtte blive som mig. Som menneske, som kunstner. Men blive den, du var inderst inde: din mors søn! Jeg trygler dig, Bjørn, om at vælge en anden vej end mig, før det er for sent!"

"Jeg er nået til den konklusion, at Gud findes. Eller rettere: Gud er nået til den konklusion, at jeg findes."

Bjørn tog en slurk af den kolde kaffe. Han ville spørge om en hel masse, men ordene kom ikke ud af hans mund. Han blev reddet af den fremmede kvinde, som kom ind og spurgte: "Mere kaffe?" Begge mændene rystede på hovedet.

"Jeg glemte vist at præsentere min kæreste." Der var smil i farens stemme. "Det er Olga!"

Olga smilede, men trak sig stilfærdigt ud af stuen.

"Jeg tror, jeg vil løbe igen," sagde Bjørn og rejste sig. Hans far kom lidt besværligt på benene. Han gik hen til Bjørn og gav ham et knus, som Bjørn akavet gengældte.

> *”Der strømmede lys og farver ud fra ansigtet og en varme, som han mærkede som en kærlig omfavnelse. Og de der øjne!”*

Det var måske første gang i sit liv, at han havde oplevet fysisk kontakt med den store bulderbasse.

En sidste gang så faren Bjørn ind i øjnene. ”Rejs ud, ligegyldigt hvorhen. Mød dig selv på et bjerg eller i en dal. Og tag så til Jerusalem. Du er som mig en ateist med jødiske rødder. Mærk efter, hvem du er, og hvad du vil. Og hvis du møder Gud, så hils ham endelig fra mig. Han ved godt, hvem jeg er. ”

Farens latter blev hængende i hans ører længe efter, at han havde lukket hoveddøren i og begærligt stod på fortovet og trak vejret dybt ind.

*

Det var påske i Jerusalem. Efter sin rundtur til flere destinationer i Europa havde han modvilligt fulgt farens råd og var af alle steder havnet i Jerusalem. Han var af menneskestrømmen blevet draget ind i den gamle bydel, hvor der var tæt af mennesker, som var kommet for at fejre påske og gå ad Via Dolorosa. ”Næste år i Jerusalem,” syntes han, at han kunne huske fra kristendomsundervisningen i gymnasiet. Ja, nu var han her jo. For første og formodentlig sidste gang. Han måtte vel hellere slå et slag hen i Gravkirken, som mange havde talt så meget om.

Han følte sig ikke overbevist om, at kirken skulle være bygget oven på Jesu grav. Men mange pilgrimme så ud til at være meget berørte af at befinde sig i denne heksekedel. De troede nok fuldt og fast på de her tivoliserede myter. I det samme blev der så stille, så man kunne høre en knappenål falde ned på stengulvet. En flok ortodokse præster brød stilheden med en flerstemmig sang, der fik en særlig dybde og skønhed mellem de gamle vægge.

Om det så var latin, eller hvilket sprog det nu var, så stod Bjørn som ramt af lynet. Det var nok også akustikken, der gjorde det, blev han enig med sig selv om. Han forsøgte at kæmpe imod en indre følelse, han aldrig havde mærket før: at han følte sig elsket. Det var meget mærkeligt. Det var lige som om, han i de sekunder så sit liv ovenfra, lige fra han var dreng, til han stod her og prøvede at finde ud af, hvem han selv var.

Præsternes sang skabte en masse billeder hos Bjørn. Pludselig så han et ansigt på væggen bag præsterne, et vidunderligt, kærligt, mildt og dog ophøjet ansigt. Der strømmede lys og farver ud fra ansigtet og en varme, som han mærkede som en kærlig omfavnelse. Og de der øjne! De fangede hans blik, men dømte ham ikke. De var som to lysende stjerner, der kaldte på ham. Og han var ikke i tvivl om, hvem ansigtet var: det var Jesus. I sit indre følte Bjørn fuldstændig stilhed på trods af sangen, på trods af at folk omkring ham var begyndt at skramle med benene og småsnakke.

Præsternes sang var forstummet. Bjørn ville godt blive her for altid, selv om ansigtet var forsvundet lige så hurtigt, som det var dukket op. Fortumlet masede han sig ud af Gravkirken, ud under åben himmel, hvor stjernerne var begyndt at lyse, efter at solen var gået ned. Han vidste instinktivt, at hans liv aldrig ville blive det samme igen. Han så ingen detaljer for sig, men hans kunst, ja, hans liv måtte ændre sig efter mødet med ansigtet derinde.

Han kunne næsten ikke vente, til han var hjemme i atelieret igen. Han ville gøre et stort lærred klar, og så ville han male det ansigt, der havde mødt ham med lys og farver og velsignelse. Det var slut med den stramme stil og med at lefle for kritikerne. Nu ville han udforske virkeligheden bag fotografierne, forsøge at male sandheden og livet. Kristi ansigt.

Dér midt i påskestrømmen forstod han med ét, hvad hans far havde ment.

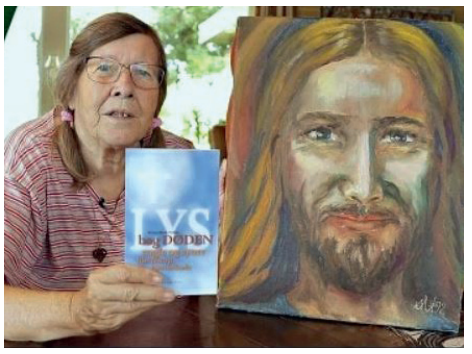

Kirsten Mørch-Nielsen (1940 - 2023) har fortalt om sin nærdødsoplevelse i bogen 'Lys bag døden'. Arkivfoto.

Kirsten malede 'Glædens Herre' efter nærdødsoplevelse

Den nu afdøde maler og forfatter Kirsten Mørch-Nielsen har malet billedet, som er brugt i forbindelse med Ole Berings påskenovelle. Hun kaldte billedet ”Glædens Herre”. Til det er der en helt speciel forklaring.

Tilbage i 1968 var Kirsten død i 11 minutter under en operation i USA. En kompliceret graviditet havde nær taget livet af den da 28-årige dansker. Mens lægerne kæmpede for hendes liv, oplevede Kirsten at blive hentet og bragt op i den himmelske herlighed.

Her oplevede hun Jesus:

”Han stod pludselig foran mig: Stor og kærlig og tryg, blændende, overvældende. Jeg kunne ikke andet end at falde på knæ, slået af hans vælde. Ærbødig var jeg, men samtidig jublende lykkelig og tryg. Hans kærlige øjne lyste fred over mig, ja, de øjne glemmer jeg aldrig. Han var i en strålende lys klædning. Det var, som om den var skåret ud af Guds eget lys. Han kendte mine tanker, ja, han kendte mig helt ind i sjælen. Og jeg genkendte ham som Jesus selv”, fortalte hun efterfølgende.

Kirsten ønskede i 1992 at male den fantastiske Jesus, men oplevede, at hun havde billedforbud, da hun forsøgte at male Kristus med engle i hel figur og strålende lys, sådan som hun havde set ham bag døden. Kirsten følte det altså umuligt at gengive sin himmelske oplevelse af Jesus i et maleri.

I stedet var det, som blev hendes hånd ført, og i løbet af 15 minutter tonede dette billede frem på lærredet.

Kirsten opfattede det som et billede af Jesus, mens han endnu var på jorden som et menneske. Med smilerynkerne og det dejlige varme smil.

Lisbeth Smedegaard Andersen inviterer os ind i alderdommens indre kammer

Det er en fornøjelse at læse denne bog (...) Den kan varmt anbefales til alle uanset alder.
- Udfordringen

KØB BOGEN PÅ EKSISTENSEN.DK

eksistensen

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 12-2026:

Jes Chr Nissen
7080 Børkop

Kodeord: Lynkarriere

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til: mail@udfordringen.dk

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 14.4.26. Vinderen får direkte besked (tjek mappen uønsket mail, hvis du ikke har modtaget din gavekode) og offentliggøres her på siden den 19.4.26.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk. Vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

Scan qr-koden og se løsningen for uge 12:

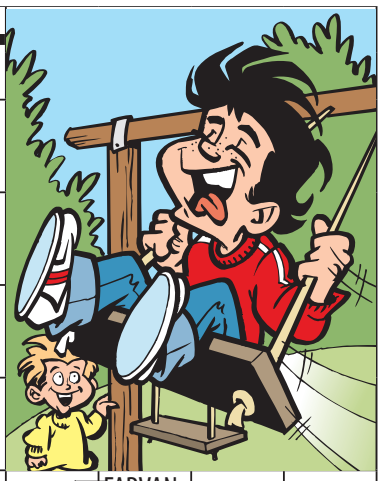

				RESPONS FØLGE			REDSKABET STEGER	PULVER	NUL	UDRÅB	OPVARTERE		1	SPIONERE						
				MARTINI																
				SURT					BILDEL DAMP											
				LØBE						STRUDS TANKE										
					KENDEORD DRENG			BOMBEFJERNER KNIPPET		2										
FUGLEUNGER		PAPEGØJE	SPORET PLANTER						STEDORD VRØVL							FARVANDET PUNKT	GLIMTEDE	EKSISTERER		
TRÆBEKLÆDNING	3					KRAVE SPOT								RINGE ANTAL						
LÆNGE							TIKKE ALL RIGHT			FORTÆLLING BEVIS										
DRAGT					DIGTE DEREFTER	4					FØR TO ENS	5							LØB	
MIDT I PÅSKEÆG		BREMSE INSTRUMENT							SAGNKONGE					ORD VALUTAEN						
KLAGESANG						ENEBOER										HINE TJÆRESTOF		6		
GLED	7										KØRT STRAKS				KNOGLE LEVN					
PASSÉ			SOM VEKSEL								BLIVE GRØN						NODE VÆRKSTEDER			
MÅL		NATLIGE FORHADTE									MASSE				8					
BIBELNAVN					1000 FORHØJNINGER						ARVEANLÆG					DRIK SKIBSDEL				
DÅRSKAB											LYS UDLÆNDINGE							PRØVER		
TALORD			VEJ DOPINGMIDDEL					LIGETIL BINDEORD	ARTER	BELÆGNING FØR V			STJERNER TIN				9			
GAV HALS						VÆSEN GADEN						GAVTYV LISTE								
TRÆ				GAV BESKYTTELSE				10		TEMA LANDMAND						KORT EPOKE				
MØBEL					SMERTE KRITISERE			FLINKE PEN					TÆTTE FRØS							
									BEGAVELSE FISKEN					SELE RAMME						
				FINT BIORD			DÅRLIG PERIODE ENHED	11			SLØV SMUTTEDE									
												PIGE HOLLAND				SPORTSARRANGEMENT	SIDST I APRIL STEDORD			
				MORER SIG				KOM I HU VOKAL												
				MADEN						SMØRREBRØD								12		

Find bøger fra mange forskellige forlag på
Hosianna.dk
Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller*
*Gælder ved levering i DK

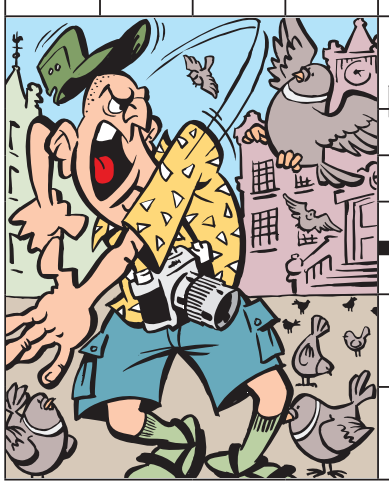

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

Hvad med ET ÅR I NORGE?

Hermon højfjellssenter søger medarbejdere fra juli 2026 til juli 2027

Du får:
- Fuld løn
- Logi
- Bliv del af et godt, kristent fællesskab
- opleve fantastisk natur og turmuligheder både sommer og vinter (fjeldvandring og ski)

Arbejdsopgaver:
- Rengøring
- Servere mad
- Badelandsvagt

Er dette noget for dig?

Send os gerne en ansøgning på

post@hermonh.no

Nygardsvegen 200, 3577 Hovet • +47 320 90 300 • www.hermonh.no

Teolog og uddannelsesleder Ulla Morre Bidstrup er aktuel med en ny bog om de tre Johannesbreve i Det Nye Testamente.

Venskabet er en stærk måde at forstå kristendommen på

Venskabet er helt centralt i kristendommen, fordi det har at gøre med den måde, Gud møder mennesket på. Det mener teolog og uddannelsesleder Ulla Morre Bidstrup, der er aktuel med en bog om de tre Johannesbreve med venskabet som optik.

Af Malene Fenger-Grøndahl

Venskabet har en fremtrædende plads i kulturen og i mange mennesker liv. Det kan man forvisse sig om ved at se, hvor mange tv-serier, film, podcasts, bøger og artikler, der handler om venskaber. Man kan også notere sig, at der nu findes terapeutiske tilbud for venner, der vil styrke eller redde deres relation, og at især yngre mennesker taler om venne-breakups på linje med et brud med en kæreste.

Men har venskabet noget at lære os om, hvad kristendom er? Ja, mener Ulla Morre Bidstrup, teolog, ph.d. og studie- og afdelingsleder på FUV, Folkekirkens Uddannelses- og Videncenter, samt næstformand i Grundtvigsk Forum.

"Venskabet er en mærkeligt uudforsket kategori i kristendommen. Der er skrevet meget om forholdet mellem Gud og menneske forstået som et erotisk forhold, sådan som vi ser det i pietismen. Men venskabet har ikke fået samme opmærksomhed, og det undrer mig, for venskabet siger noget helt centralt om kristendommen, vil jeg mene. Noget af det særlige ved kristendommen er jo netop, at Gud kommer mennesket nær i inkarnationen og dermed tilbyder sig også som ven," siger hun.

Ulla Morre Bidstrup har netop udgivet bogen 'Johannes' Første Brev, Andet Brev og Tredje Brev', som indgår i forlaget Eksistensens serie *Bibelen læst af…* I bogen skriver Ulla Morre Bidstrup i essayets form om de tre Johannesbreve - med venskabet som prisme - en vinkel, som ellers ikke var den, hun havde planlagt at bruge i bogen.

"Jeg har specialiseret mig i vielsen og dens teologi, og da der nu er lagt op til, at der skal findes nye tekster til vielsesritualet i folkekirken, tænkte jeg, at det var oplagt at kigge i Johannesbrevene, som er kendt for at behandle kærligheden meget essentielt," siger hun.

Venskabet i de sidste tider

Men da Ulla Morre Bidstrup genlæste de tre breve, blev hun opmærksom på, at venskab fylder mindst lige så meget - eller mere - end den erotiske kærlighed.

"Det stod lysende klart for mig, at Johannesbrevene i meget høj grad handler om at være venner - eller brødre, som er det begreb, der bruges flest gange i brevene. Da venskabet samtidig er et begreb, der optager mig, og som optager tiden, gik jeg i gang med at læse brevene på ny med fokus på venskabet," siger hun.

Ulla Morre Bidstrup påpeger, at Johannesbrevene er præget af, at dets forfatter forventede, at Jesus snart ville vende tilbage. Forfateren mente, at de levede i de sidste tider, og dermed var det ikke relevant eller vigtigt at tænke på at gifte sig og stifte familie. I stedet blev venskabet centralt, for det var som venner, der var forbundet i Kristus, at man skulle forberede sig på Jesu genkomst og på dommen. Det fremgår blandt andet af disse passager fra Første Johannes' brev:

"Og nu kære børn, bliv i ham for at vi kan have frimodighed, når han åbenbares, og ikke skal stå med skam over for ham ved hans genkomst." (1. Joh. 2,28).

"Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham. Deri er kærligheden fuldendt i os: At vi har frimodighed på dommens dag; for som han er, er også vi i denne verden." (1. Joh. 4,17).

"I Johannesbrevenes venskabsforståelse ligger der, at venskabet er den naturlige arena for den kærlighed, de troende får del i i Kristus."

"Her bliver Guds kærlighed det, som de kristne skal leve i og være eksempler på. Guds rige skal så at sige manifestere sig i deres indbyrdes kærlighed. Derfor er der virkelig meget på spil i venskabet; det er så at sige alt eller intet," siger Ulla Morre Bidstrup.

Fra venner til Antikrist

Venskabet er noget, som i Johannesbrevene omfatter alle, der er forenet i troen på Kristus, og barren sættes højt, fordi kilden til venskabets realisering er Guds kærlighed. Netop derfor er der også meget at tabe, og det er da tilsyneladende også gået galt for de første kristne, mener Ulla Morre Bidstrup.

"Brevene afslører på den ene side et ideal om absolut loyalitet i venskabet og samtidig en ret hård afgrænsning af, hvem der er værdige til at indgå venskab med. Det fremgår, at nogle, som har været med i kredsen af venner, er faldet fra - og for at forklare det bliver de betegnet som Antikrist," forklarer hun.

Johannesbrevenes forfatter og dem, de er stilet til, har med andre ord gjort sig erfaringer med, at venskabet i praksis ikke er så let at realisere i tråd med idealet.

"De har gjort sig nogle kaotiske erfaringer, og det stemmer på sin vis fint overens med deres teologi, som fastholder, at Jesus var fuldt menneske og dermed har oplevet hele spektret af menneskelige erfaringer. Gud har gjort sig til ven med mennesket. Men Jesus bliver også sonoffer, fordi mennesket er syndigt - og denne syndighed viser sig for eksempel i, at nogle falder fra, og at venskabsgruppen derfor splittes," siger Ulla Morre Bidstrup.

Venskabsforestillingen i Johannesbrevene adskiller sig på flere punkter fra det antikke venskabsideal, som det tegner sig hos for eksempel Platon og Aristoteles. Her er det gode venskab en foreteelse for en elite, som i venskabsrelationen kan filosofere og opnå større og større indsigt. Venskabet bør ifølge de antikke tænkere ikke indgås for nytte eller for ren fornøjelses skyld. Ifølge Ulla Morre Bidstrup har Johannesbrevenes venskabsforestilling også med det ideale at gøre, men her er det ikke for en elite alene.

"Det er sådan, Gud nærmer sig os i relationen - som en særlig ven, som stadig er Gud, naturligvis - men dog som en ven."

Ulla Morre Bidstrup

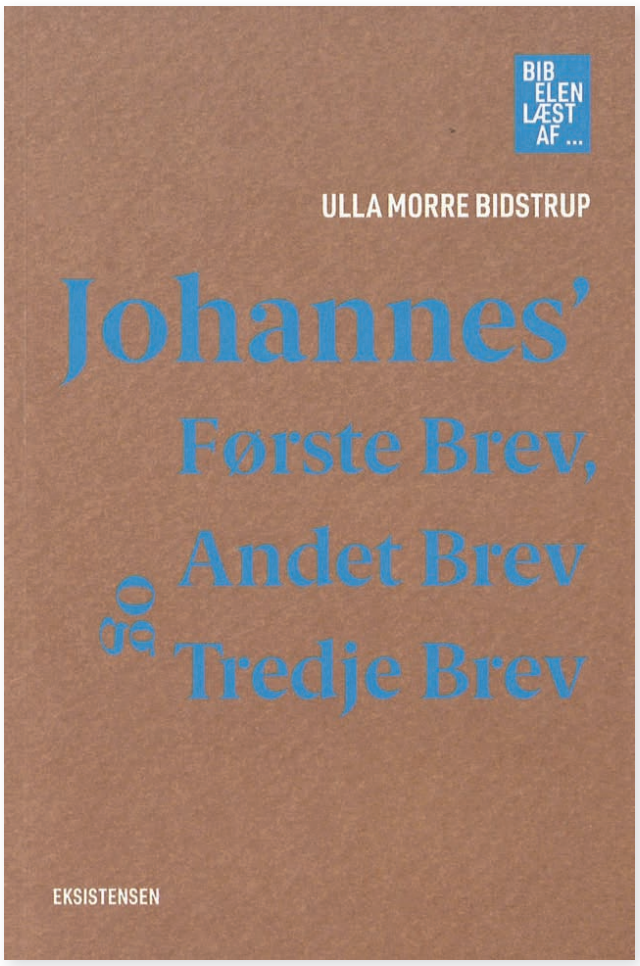

Johannes' Første Brev, Andet Brev og Tredje brev af Ulla Morre Bidstrup er udkommet på Eksistensens Forlag i serien Bibelen læst af...

Frihed, lighed og gensidighed

"I Johannesbrevenes venskabsforståelse ligger der, at venskabet er den naturlige arena for den kærlighed, de troende får del i i Kristus. Med det in mente kunne vi godt tage venskabet op til overvejelse," mener Ulla Morre Bidstrup.

Venskabet har nok, mener hun, stået i skyggen af det græske kærlighedsbegreb caritas (barmhjertighed) eller måske endda diakoni (tjeneste), som Johannesbrevenes forfatter også fremhæver, og som har en fremtrædende placering i den kristne teologi og i mange kristnes selvforståelse.

"Barmhjertighed og tjeneste for næsten er naturligvis meget vigtigt som kristen praksis, men jeg mener, at vi af og til kan overse venskabets betydning, fordi vi tænker, at vi kan yde vores kristne pligt over for andre ved for eksempel af yde diakonal hjælp. Spørgsmålet er, om det ikke nogle gange er lige så vigtigt at være åben for venskabets mulighed?" siger hun.

Ulla Morre Bidstrup påpeger, at venskabet er karakteriseret ved, at det er en relation, som er baseret på frihed, lighed og gensidighed.

"Det er sådan, Gud nærmer sig os i relationen - som en særlig ven, som stadig er Gud, naturligvis - men dog som en ven. Det er et konkret møde, og for mig at se handler kristendommen netop mere om møder end om principper. Venskabet er en stærk måde at udleve kristendommen på, fordi venskabet netop er en konkret relation," siger hun.

Hvordan det gode kristne venskab så ser ud, er ikke enkelt at svare på, mener hun. For hvor går grænsen mellem venner og fjender, og skal et venskab altid bevares uanset prisen?

"Vi kan se i Johannesbrevene, at der er sket et brud, og mange af os har også erfaret, at venskaber er gået i stykker. Det kan kalde på forsoning, men også på accept af, at noget må slutte. Hvis et venskab for eksempel ikke længere har en høj grad af lighed som basis, er det så overhovedet et venskab? Det mener jeg egentlig ikke. Det kan stadig være en meningsfuld relation, men gensidigheden, som kendetegner venskabet, bliver så væk," mener hun.

En forsmag på saligheden

Hendes arbejde med bogen om Johannesbrevene har ført til, at hun har gjort sig nye overvejelser af både teologisk og personlig karakter. Hun har for eksempel fået øje på værdien af venskaber, som har været knyttet til bestemte livsfaser, og hun har overvejet karakteren af de venskaber, man kan danne med sine voksne børn. Desuden er det blevet vigtigere for hende at tænke venskabet ind som noget, man må være åben for livet igennem - især fordi mange af de relationer, der før var de bærende i menneskers liv, er blevet mere ustabile og usikre.

"Skilsmisser, større mobilitet, flere skift i job og karriere og mange andre tendenser er med til at gøre de stabile strukturer i vores liv færre og mere skrøbelige. Dermed bliver venskabets betydning større," siger hun. Desuden er venskabet, som Ulla Morre Bidstrup ser det, en forsmag på Gudsriget.

"Grundtvig beskriver i en af de mest sungne salmer fra Den Danske Salmebog "Den signede dag med fryd vi ser" venskabet som selve foregribelse af evigheden hos Gud, som vi dermed godt kender lidt til. Salmens sidste vers slutter: "Så frydelig dér til evig tid med venner i lys vi tale." Det er det stærkeste billede, jeg kender på saligheden. Jeg kan ikke forestille mig noget dejligere, mere meningsfuldt, tryggere eller sjovere. Det er tæt på mit billede af, hvad Gud vil mig," siger hun.

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU
Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU
Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK
Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?

CARE
Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundhedssystemet?

DESIGN & MAKER
Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT
Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på Løgumkloster Efterskole her

løgumkloster efterskole og fri fagskole

Undervisning

BibelZoom – et levende online fællesskab

bibelzoom

Vi er engageret i Guds ord og finder i fællesskab kilde til:

- åndelig inspiration
- en stærkere tro
- et personligt og dagligt Gudsforhold.

Vi mødes hver aften imellem kl. 20 og 21.
Møderne er digitale og kan tilgåes fra computer, telefon eller IPad.
Vi holder bibelstudier, vidnesbyrd, temaaftener mm.

Du kan finde mere information og link til møderne på: www.bibelzoom.dk

Stævne & Ferie

Pinsecamping – 22.-25. maj 2026

Tidl. generalsekretær i Ordet og Israel Ole Andersen underviser om Esajas

Bestil værelse, mad, plads på camping:
gert@fam-agerholm.com

Se program på SundevedCentret.dk

Sundeved Centret
- et center i naturskønne omgivelser

FORENING - INSTITUTION - LEJR - FEST - BRYLLUP I EGEN KIRKE

Bed&Breakfast i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i verdensarvsbyen Christiansfeld. 1 værelse med 2 sengepladser på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i Udfordringens café.

Bestil hos Margit:
mobil 40 31 02 50

Oplev spændende talere – og et godt fællesskab!

Hans Bertnsen - Jens-Petter Jørgensen - Golriz Ghozati - Palle Flyger - Maria Louise G. Olesen - Anja Due

Stig Christensen - Jørn Braüner - Hansa og Niels Vestergaard - Mogens Svendsen - Helene Svendsen

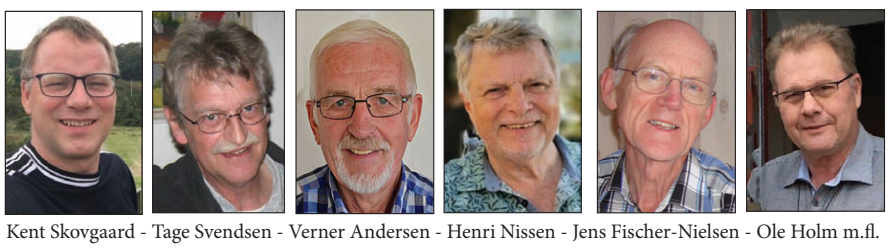

Kent Skovgaard - Tage Svendsen - Verner Andersen - Henri Nissen - Jens Fischer-Nielsen - Ole Holm m.fl.

Tilmeld dig Plus-Oase i uge 28

Plus-Oase i uge 28 på Rudehøj Efterskole, Rude havvej 11, Odder er en overskuelig lejr. Her er kun ét program-spor. Alle er vi sammen om det samme. Alle bliver set og hørt. Og venskaber opstår på kryds og tværs.

Rimelige priser for campingvogn/autocamper og værelser, og lækker mad...!

Se flere informationer og tilmeld dig på **Plus-Oase.dk**
eller kontakt koordinator Henri Nissen på 51 31 65 99.

Tilmeld dig og dine venner til Plus-Oase nu!

Stillinger

VI HJÆLPER UDSATTE BØRN, UNGE OG VOKSNE I DANMARK

BLÅ KORS DANMARK SØGER VICEGENERALSEKRETÆR

Vil du stå i spidsen for driften af en af Danmarks største sociale og diakonale organisationer og være med til at sætte retning for indsatser for børn, unge og voksne i udsatte livspositioner?

Har du solid erfaring med ledelse på højt niveau, og kan du sikre sammenhæng mellem strategi, drift og udvikling i en kompleks organisation?

Vi søger en erfaren og værdibåret leder, der kan tage ansvar for den samlede drift og udvikling af Blå Kors Danmarks sociale og diakonale arbejde og sikre, at vi fortsat er en attraktiv arbejdsplads.

Læs mere om stillingen og ansøg på:
blaakors.dk/job

Der er ansøgningsfrist **13. april**.

BLÅ KORS DANMARK

Bogsalg

Besøg vores web-shop på Hosianna.dk

Find gaven til:
- konfirmanden
- brudeparret
- fødselsdagen
- jubilæet
… og meget mere!

Udfordringens vennebutik
Hosianna.dk / Bøger / Film / Musik

JOHANNESSKOLEN I HILLERØD SØGER LÆRERE

2–3 lærere søges til faste stillinger fra 1. aug.

Har du faglig tyngde og lyst til at indgå i et stærkt samarbejde med elever, kolleger og forældre på en dejlig skole?

Vi har især brug for: Biologi, geografi, fysik/kemi og dansk. Derudover hører vi gerne, hvad du kan byde ind med.

Ansøgningsfrist: 15. april 2026

Se mere på johsskolen.dk/stillinger

Tjek udfordringen.dk/job

Stillinger i avisen eksponeres også på Udfordringens JOBMARKED

Stillinger

ER DU Bøgballe Friskoles nye viceskoleleder?

Har du lyst til sammen med skolelederen at stå i spidsen for en veldrevet friskole med stærke værdier og høj faglighed?

Brænder du for den daglige driftsledelse og motiveres af at skabe overblik, struktur og sammenhæng i en travl og levende skolehverdag.

Se den spændende stilling på: boegballefriskole.dk

Ansøgningsfrist 11. maj 2026

KONTAKT

Kresten Reuss Kragh-Schmidt MentalTouch

Konsulent
Kresten Reuss Kragh-Schmidt
tlf. 2968 9668

BØGBALLE FRISKOLE & BØGEHAVEN

Skoleleder
Benjamin Hougaard
tlf. 2081 7864

Se oversigt over priser og deadlines her:

Udfordringen.dk/Annoncer

Tlf.: 2681 7718 - annoncer@udfordringen.dk

Den Kristne Friskole i Holstebro

Vi søger 2 lærere til udskolingen og mellemtrinnet

Se mere på denkristnefriskole.dk/ledige-stillinger

PETERSKOLEN RØNNE KRISTNE FRISKOLE

VIL DU VÆRE EN DEL AF VORES KREATIVE SKOLE?

VI SØGER EN

PÆDAGOG TIL SFO OG EN LÆRER

MED OPSTART DEN 1. AUGUST 2026

LÆS MERE PÅ WWW.PETERSKOLEN.DK -AKTUELLE LEDIGE STILLINGER

Du er også velkommen til at kontakte skoleleder Hans Ulrik Munk for yderligere information

Vi søger ...

... en person/familie med et stort hjerte, for en lille menighed med et fantastisk fællesskab og stærke forkyndere.

Vi er en lille kirke i Vejle, hvor vi vægter det nære fællesskab og den sunde forkyndelse højt. Find os på www.frikirken-vejle.dk og se "hvad er vi for en kirke".

Vi er også at finde på: YouTube og FaceBook.

Kontakt: Kurt Nielsen, mobil 25112638, mail: kurtni8722@gmail.com

FriKirken En Åben Dør, Håndværkervej 1 B, 7120 Vejle Øst

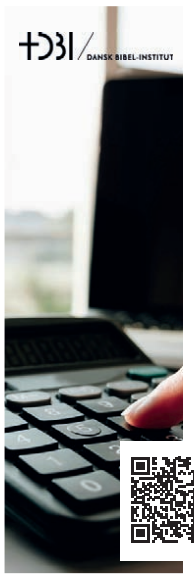

Økonomiansvarlig

DBI / DANSK BIBEL-INSTITUT

Vil du være vores nye økonomiansvarlige på DBI?

Vi søger snarest muligt en ny kollega, som har bred interesse for budgetarbejde, økonomi og indsamling.

Ansøg hurtigst muligt - vi indkalder løbende til samtale

Læs mere om stillingen på www.dbi.edu via QR-koden

Store Bjørn 2,
8920 Randers NV

RFP RANDERS FRIPLEJEHJEM

LEDER TIL RANDERS FRIPLEJEHJEM

Er du lederen, der sætter beboeren i centrum og skaber et hjem, hvor tryghed, livskvalitet og trivsel går hånd i hånd med faglighed? Kan du omsætte værdier til handling?

Hos Randers Friplejehjem får du mulighed for at stå i spidsen for en værdibaseret kultur, hvor beboernes behov altid er første prioritet, og hvor medarbejderne trives.

Er du vores nye leder?

Se mere på: randers-friplejehjem.dk
Ansøgningsfrist: 10/4 2026

Kresten Reuss Kragh-Schmidt – MentalTouch hjælper Randers Friplejehjem med rekrutteringen. Spørgsmål om stillingen kan rettes til Kresten på 2968 9668 eller kresten@mentaltouch.dk.

Det er desuden muligt at kontakte bestyrelsesformand Flemming Østergaard på 2494 8117 eller fle@paradis.dk.

Kresten Reuss Kragh-Schmidt MentalTouch

VIL DU MED PÅ HOLDET?

BLIV LEDER AF MEKANIKERLINJEN

En hverdag hvor du kan dele din passion for biler og motorer med unge mennesker. Du bliver leder for mindst 20 elever med benzin i blodet, og du får mulighed for at lære fra dig og præge dem til en god vej i livet.

BLIV EN DEL AF LÆRERHOLDET

Vi søger én eller flere lærere til næste skoleår. Vi håber, at:

- Du brænder for at arbejde med unge og at skabe relationer.
- Kan undervise fagene: dansk, engelsk, kulturfag, evt. business. Andre fagkombinationer er også en mulighed.

Læs mere om begge opslag på: **S-E.dk**

SYDVEST-JYLLANDS EFTERSKOLE

Møder & Arrangementer

Oase Sønderjylland

12. april kl. 14.30

Taler: Christian Tychsen

Emne: Livets valg

Sted: Lille Kolstrup 20, 6200 Aabenraa

Der er kaffe, lovsang, undervisning, forbøn og børneprogram

Yderligere oplysning:
Oasesoenderjylland.dk

Udfordringen.dk/ Annoncer
Tlf.: 2681 7718
annoncer@ udfordringen.dk

Velkommen til Aglowmøde for kvinder

AGLOW INTERNATIONAL DANMARK

Lørdag d. 11. april 2026 kl. 11.45
Hotel Hebron, Helgolandsgade 4, Kbh. V
Taler: Lena Løbner

Pris for brunch: 150 kr. MobilePay 12474
Tilmelding senest 8/4 til Hanne, 2658 8297

På Facebookgruppen GUDSOPLEVELSER kan du se og høre fortællinger fra mennesker, der har oplevet Gud i hverdagen.

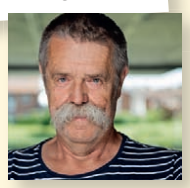

Gudsoplevelser er produceret af Per Bracher. Kontakt ham for et foredrag: per@bracher.dk eller tlf. 2125 2189

Erhverv

AXELTEK
Industri Elektronik

Reperation af frekvensomformere og Cnc-drev

Nørresundby 25 21 31 67

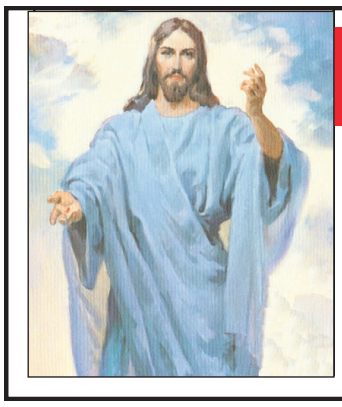

Velkommen i PERLEPORTEN

i Pinsekirken NYT HÅB Damhus Boulevard 28, Rødovre

til Helligåndens aften

HVER SØNDAG AFTEN kl. 19.00
Bus 21 holder udenfor - gratis kaffebord kl. 18.30
Dansk Gospelsang og musik - Bibelord - Tilbedelse
Forbøn for frelse - Åndsdåb og syges helbredelse

Støt vores annoncører - de støtter os.

Hvis avisen udebliver...

Hvis avisen udebliver, kan du benytte kontaktformularen på udfordringen.dk - klik på det røde felt 'Udeblev avisen?' midt på siden og udfyld felterne. Så sørger **Bladkompagniet** for efterlevering 1-2 dage efter reklamation.

Har du ikke adgang til internet, kan du ringe til kontoret mandag-fredag kl. 10.00 - 15.00 på tlf. 7456 2202

Udfordringen udkommer ikke påskedag. Næste avis udkommer søndag 12.4. - deadline for annoncer tirsdag 7.4.

Påskedagene byder på fire nye afsnit af dokudramaserien 'Jesus – Guds søn', som tegner et portræt af Jesus over 12 afsnit. De første fire blev sendt sidste år, og både i påsken 2026 og 2027 bliver fire nye afsnit sendt. Det første af de nye afsnit sendes skærtorsdag på DR2 og DRTV, og serien fortsætter de tre efterfølgende dage.
Foto: Jesus - Guds søn II (1:4) (Jesus: Crown of Thorns)

Korleder Claus Christensen (t.v.) er taget med Sofie Østergaard til påskegudstjeneste i Voldum Kirke, hvor samtalen efterfølgende med provst Jacob Krogh Rasmussen handler om hjerte-tro og hjerne-tro.
DR sender palmesøndag og påskedag klokken 10.00 på DR1 og DRTV og klokken 14.00 på DR2 gudstjenester fra Voldum Kirke i det østjyske. Foto: Egon Rix, DR

Udvalgte programmer på DR & TV2 / Kristne TV-kanaler

DR1

Palmesøndag 29/3
10.00 Gudstjenesten: Natasha Brock - Tro er at have tillid
Tro er at have tillid! Det mener sognepræst i Voldum Kirke, Lise Thorbøll Melchiorsen, og Sofie Østergaard har inviteret komiker Natasha Brock med til gudstjeneste. Brock er vokset op med et krav om stor hengivenhed til den tro, som hun måtte slippe for at finde sig selv. Sendes på DR2 kl. 14.00.

Lørdag 4/4
18.50 Før Søndagen
"Påskeblomst! Hvad vil du her" er ugens salme, som Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer for seerne. DR Pigekoret synger.
I "Før søndagen" synger Muff, Hammer og DRs kor fra den store danske sang- og salmeskat.

Påskedag 5/4
10.00 Gudstjenesten: Claus Christensen - Troen bor i hjertet
Provst Jacob Krogh Rasmussen skelner mellem det, han kalder hjerte-tro og hjerne-tro. Den tro, vi forsøger at forstå, og den vi kan mærke. Sofie Østergaard har inviteret korleder Claus Christensen med i kirke - for ligesom troen bor sangen og musikken i kroppen. Det mener Christensen, der blandt andet har dirigeret DR's demenskor. Sendes på DR2 kl. 14.00.

DR2

Palmesøndag 29/3
21.00 Guddommelig mad III (1:3) I barndommens fodspor
Dansk dokumentar. Claus Meyer og Poul Joachim Stender vender hjem til barndommens land, Lolland-Falster. Undervejs åbner de op for både lyse og mørke minder - fra yankiebartræ og bordtennishal til kirkegård og nye begyndelser. Men hvem er de i dag, hvor barndom og alderdom mødes?

Tirsdag 31/3
06.00 Guddommelig mad (1:4): Olivenolien og Evigheden - Claus Meyer og præsten Poul Joachim Stender tager til Grækenland og Israel i en jagt på den mad og de råvarer, der flyder gennem Biblen. Sæson 1, 2023.

06.30 Guddommelig mad (2:4): Lammet og offerviljen
Rejse i Grækenland og Israel med fokus på bibelske råvarer.
Sæson 1, 2023.

Skærtorsdag 2/4
19.00 Jesus - Guds søn II (1:4)
Amerikansk dramadokumentarserie fra 2025.
(Jesus: Crown of Thorns)
Judas efterlader alt for at følge Jesus fra Nazareth, hvis skare af tilhængere vokser støt. Kort efter holder Jesus sin Bjergprædikenen. Efter at have undervist og mættet tusinder af sine tilhørere med blot nogle få brød og fisk, trækker han sig tilbage i ensomhed. Maria Magdalene er blandt dem, han berører og helbreder, og hun slutter sig til disciplene. Gruppen begiver sig mod Jerusalem, og Jesus udvælger sine 12 apostle.

Langfredag 3/4
19.10 Jesus - Guds søn II (2:4)
Da Jesus ankommer til Jerusalem sammen med sine disciple, helbreder han mirakuløst en lam mand ved Bethesda-dammen. Miraklet fanger ypperstepræsten Kajfas' opmærksomhed, og hans prædikener i templet fascinerer Josef fra Arimatæa. Da Jesus kurerer en blind mand i Siloamdammen, begynder myndighederne at frygte, at hans voksende popularitet vil skabe uro - og vække romernes vrede.

Lørdag 4/4
19.05 Jesus - Guds søn II (3:4)
Ypperstepræsten Kajfas sender Nikodemus afsted for at sætte Jesus på en prøve. Men mødet bliver i stedet en lærestreg for Nikodemus. Da Jesus åbent erklærer sin samhørighed med Faderen, opfatter tilhørerne det som blasfemi. De anklager ham for at gøre sig selv til Gud og kaster sten efter ham. Kort efter får Jesus besked om, at hans ven Lazarus er syg. Fire dage senere ankommer han til Lazarus' hjem - og udfører sit hidtil største mirakel.

Påskedag 5/4
19.05 Jesus - Guds søn II (4:4)
På toppen af et bjerg forvandler Jesus sig for øjnene af tre af sine disciple. Hans ansigt stråler, og hans tøj bliver skinnende hvidt. Maria fra Betania salver hans fødder med kostbar olie, hvilket gør Judas vred. Palmesøndag rider Jesus ind i Jerusalem på et æsel, og hyldes som Messias. Da han vælter vekselerernes borde i templet, anklager Sanhedrin-rådet ham for gudsbespottelse. Desillusioneret indgår Judas en hemmelig aftale med Kajfas.

21.00 Guddommelig mad III (2:3)
Hvad sker der, når sukkerroer, guddommelige parfumer og saunagus bliver porten ind til barndommens land? Claus Meyer tryller med roer på bodegaen, mens Poul forfølger duften af Gud - men frygten for at miste lurer under overfladen.
Tredje og sidste afsnit sendes 13/4.

KKR-TV i DK

Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkrtv.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

FGP-TV

FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

GOD TV

Tlf. 98 90 91 50 - Email: info.scandinavia@god.tv
Download en app til iPhone, iPad eller Android eller se www.god.tv, hvor der findes 20 web kanaler 24/7.GOD Channel kan også ses 24/7 via parabol: ASTRA 4A 5º Ø Frekvens: 11.996 GHz, Polarisation: H, Symbol Rate: 27,500 Symbol/s: FEC: ¾. Kan også modtages fra Hotbird 13° øst og Eurobird 28,5° øst. Indgår i TV-pakken hos MoreTv. Findes i mange bredbånds- og kabelnet.

Kanal 10

Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

Loveworld TV

Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal.
Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

More 2 life TV

Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00.
Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Airport UCB TV

Sender på regionale digitale net www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

SAT-7

Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Andre kanaler

På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Web-tv

GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Tysksproget TV

Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30.
Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Podcasts om tro

På Udfordringen.dk/podcast/ finder du link til forskellige podcasts om tro, Jesus og kristendom.
De mange podcasts udgives af forskellige kirker, organisationer og private udgivere.

Radio - Programmer om tro på P1 & P2

Palmesøndag 29/3 (P1)
10.03 Gudstjeneste fra Tornby kirke. Aalborg stift.
Prædikant: Svend Thorhauge
Vært: Malene Fenger-Grøndahl
Salmer:
DDS 380: Op dog, Zion! ser du ej
DDS 57: Herre, fordi du
DDS 192: Hil dig frelser og forsoner
DDS 217: Min Jesus, lad mit hjerte få

11.03 Pilgrim - Kan man spejle sit liv i påskens fortællinger fra den stille uge? (P1)
Sognepræst Ida Røikjær Gammelmark og teologisk konsulent Sarah Lodberg i samtale om blandt andet magtsprog, fællesskab og forræderi. (Sendes også 4.03).

15.03 Hvad ville Jesus have sagt? (P1)
Sognepræsterne Inge Haandsbæk Vestergaard og William Salicath fra henholdsvis Skallerup, Vennebjerg og Lønstrup kirker og Enghave Kirke på Vesterbro i København samt præst Ulrick Refsager Dam fra baptistkirken i Holbæk, Kløvermarkskirken, er gæster hos vært Anne-Grethe Bjarup Riis. Lytterne har sendt deres spørgsmål, og panelet giver deres bud på, hvad Jesus ville have sagt.
(Sendes også lørdag 22.03).

18.05 Sangbogen med Muff og Hammer (P2)
Sange der handler om salmer. Det kan lyde som en dårlig undskyldning her palmesøndag, men Katrine Muff og Mathias Hammer fylder Sangbogen med både sange og salmer. Med andre ord, der er sange til tiden, og nok lidt højere til loftet denne gang.

Skærtorsdag 2/4 (P1)
10.03 Gudstjeneste fra Helliga-andskirken. Københavns stift.
Prædikant: Leif G. Christensen
Vært: Katarina Lewkovitch
Salmer:
DDS 466: Vor Herre Jesu mindefest
DDS 462: Jesus, livets sol og glæde
DDS 178: Han står på randen af sin grav

Langfredag 3/4 (P1)
10.00 Gudstjeneste fra Helliga-andskirken. Københavns stift.
Prædikant: Trine Vestersøe
Vært: Katarina Lewkovitch
Salmer:
DDS 190: Her ser jeg da et lam at gå
DDS 59: Jesu os til trøst
DDS 192: Hil dig Frelser og forsoner
DDS 210: Syng højt min sjæl om Jesu død

Lørdag 4/4
15.03 Ditlev og Døden (P1)
Livets afslutning er et evigt mysterium, som præst og forfatter Kristian Ditlev har sat sig for at undersøge gennem samtaler med aldeles levende mennesker, der på den ene eller anden måde har døden inde på livet.
Vært: Kristian Ditlev Jensen
Producer: Anders Skytte Agergaard
Sendes også søndag kl. 19.03.

Påskedag 5/4 (P1)
10.03 Gudstjeneste fra Helliga-andskirken. Københavns stift.
Prædikant: Leif G. Christensen
Vært: Katarina Lewkovitch
Salmer:
DDS 408: Nu ringer alle klokker mod sky
DDS 236: Påskeblomst! Hvad vil du her?
DDS 230: Påskemorgen slukker sorgen
DDS 240: Dig være ære

11.03: Pilgrim i påsken (P1)
Er Jesu opstandelsen en trossag eller en erfaring vi kan spejle os i? Sognepræst Ida Røikjær Gammelmark og teologisk konsulent Sarah Lodberg i samtale om blandt andet forår, håb og evigt liv.

15.03 Hvad ville Jesus have sagt? (P1)
Har Gud skabt os med vores dårlige sider?

Anden påskedag 6/4 (P1)
10.03 Gudstjeneste fra Helliga-andskirken. Københavns stift.
Prædikant: Trine Vestersøe
Sankt Annæ Pigekor med Chefdirigent Anne-Terese Sales medvirker.
Salmer:
DDS 241: Tag det sorte kors fra graven
DDS 218: Krist stod op ad døde
DDS 217: Min Jesus, lad mit hjerte få

Kristen lokalradio

København Rhema Radio

Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg

Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen

Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Norea Radio Danmark

Webradio - http://norea.dk

Arkens radio

Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR

Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

Radio fri-born.dk

Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreamingtjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

God læsning til påske

Pr. stk. 98,-

50 grunde til at Jesus måtte dø

The Passion of Jesus Christ: Hvorfor kom Jesus Kristus til verden for at dø? Hvorfor måtte han lide - ikke blot en fysisk, men også en åndelig død?

TORINO-LIGKLÆDET

Overskuelig sammenfatning af fakta om det mystiske ligklæde i Torino, som forskere gennem mere end 30 år har undersøgt.

178,-

Påsken år 30
- hvad var det, der skete?

Jesus døde på korset i påsken år 30. e.Kr. og opstod fra graven igen på tredjedagen. I denne bog undersøger forfatteren de ting, der skete, suppleret med bibelteksten og noget af det, vi ved fra historiske kilder, fra geografien, traditionen osv.

Læs med, og få en dybere forståelse af den første kristne påske.

Af Johnny Oslo Tidemand. 128 sider.

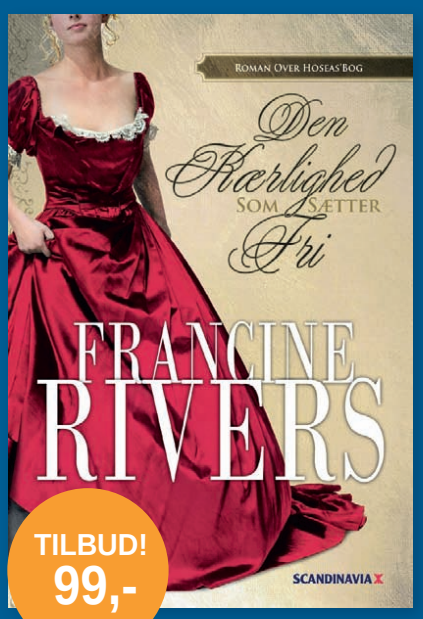

TILBUD! 99,-

Bestseller-romanen bag filmen:
Den kærlighed som sætter fri

Francine Rivers fænger sine læsere fra første side i denne fortælling om den smukke Angel, der ser ud til at være dømt til et liv i prostitution. Men én mand er modig nok til at spørge Gud, hvem han skal gifte sig med. Og så begynder kampen for Angels frihed.

Den kærlighed som sætter fri er nok forfatterens mest kendte romen og blev filmatiseret i 2022.

Indbundet. 500 sider.

Normalpris 199,-

149,-

Fra søn af en tjenestepige til barn af Kongen

Nasiry startede sit liv som søn af en tjenestepige i Afghanistan. Et usselt liv i et land fanget i fattigdom, håbløshed og årtiers krig; et land, de fleste forbinder med terrorkampen mod Taliban.

Men i mødet med Jesus blev Nasiry forvandlet i sit indre og i et af de mest fjendtlige lande overfor evangeliet, startede Nasiry en hemmelig huskirke, forkyndte evangeliet og ledte afghanere til Kristus, inden han selv blev fængslet.

Søn af en tjenestepige - en sand beretning om en hemmelig troende i Afghanistan.

Af Cristian Nani. Udgivet af Open Doors

Bibelen på hverdagsdansk i flot læsevenligt design

Trend kunstlæder. Orange, vinrød eller turkis. 499,-

Ægte sort læder 999,-

Premium kunstlæder. Grå eller hvid. 599,-

Indbundet - TEENS 299,-

SE MERE OG BESTIL I UDFORDRINGENS WEBSHOP - HOSIANNA.DK / 7456 2202

Boganmeldelse:

Synne Garffs roman om aktiv dødshjælp bringer nyt liv til debatten

Anmeldt af Kirsten Krog

Med sin nye roman "Dødens linedansere" giver Synne Garff et lidt anderledes bidrag til debatten om aktiv dødshjælp.

I romanen følger vi bogens hovedperson baronesse Anna von Holsteins vej fra at være en succesfuld rådgiver og aktivt medlem af Holsteins Familiefond til efter en alvorlig bilulykke at ende som invalid og dybt deprimeret.

Annas bror Frederik er brændende modstander af legaliseringen af aktiv dødshjælp, mens Anna er mere tvivlende. Men da hun sidder tilbage med resterne af sit liv efter ulykken, bliver emnet pludselig meget personligt og aktuelt.

Samtidig med, at vi følger Annas tanker og kampe, bliver vi også introduceret til Winter – eller "Doktor Død" - der i en årrække har hjulpet syge og handicappede mennesker med at tage deres eget liv. I den forbindelse har han fået kontakt med et hemmeligt netværk af sundhedspersonale og forretningsfolk, der arbejder

Som præst og leder af Center for tro, tab og traumer har forfatter Synne Garff arbejdet for syge, døende og pårørende i store dele af verden. 'Dødens linedansere' er hendes første udgivelse på eget mikroforlag. Foto: Forlaget Natblomst

målrettet for legalisering af aktiv dødshjælp.

Som handlingen skrider frem, mødes de tos veje, samtidig med at vi præsenteres for alle de dilemmaer, der følger med tanken om at gøre aktiv dødshjælp eller assisteret selvmord lovligt.

Det, som gør romanens argumenter troværdige, er ikke mindst, at forfatteren – samtidig med at man ikke er i tvivl om, at hun selv er imod legaliseringen – formår at tegne et billede af Winter, der gør, at man forstår, hvorfor nogen går ind for, at aktiv dødshjælp bliver lovligt.

Samtidig viser Synne Garff imidlertid også den gruopvækkende bagside af medaljen. Det gør hun bl.a. gennem Patrik Rune Ström, en rigmand, der kæmper for en legalisering, mindre af medlidenhed med dem, der lider pga. sygdom eller handicaps, end af interesse for at det vil spare staten for masser af penge og for øvrigt også være en indbringende forretning for ham selv som aktieinvester i dødsmedicin.

Derudover bringer forfatteren dilemmaer i forhold til eventuelle arvemæssige spekulationer hos familiemedlemmer til de syge på banen. Også problemet med, at en nylig invalidering uvægerligt kan medføre psykiske udsving og ønske om at død, tages op.

Romanformen gør et svært debatemne spiseligt for en bredere befolkningsgruppe, samtidig med at formen levendegør problemet på en fin måde.

Synne Garff er forfatter til flere spændingsromaner og krimier, og "Dødens linedansere" har også træk fra disse genrer. Dette er imidlertid for mig at se med til at gøre romanen en kende mindre troværdig, da der blandes spor af konspirationsteorier ind i handlingen, samtidig med at der er mange dele, der er taget direkte fra debatten her i Danmark.

Bogen hører imidlertid først og fremmest til i genren tendenslitteratur, dvs. en genre, hvor forfatteren bruger den fiktive form til at fremme en bestemt agenda fx af politisk art – og som sådan er romanen fænomenal.

Dødens linedansere - roman af Synne Garff. 294 sider. Udgivet af forlaget Natblomst, marts 2026. Pris 249,50 kr.

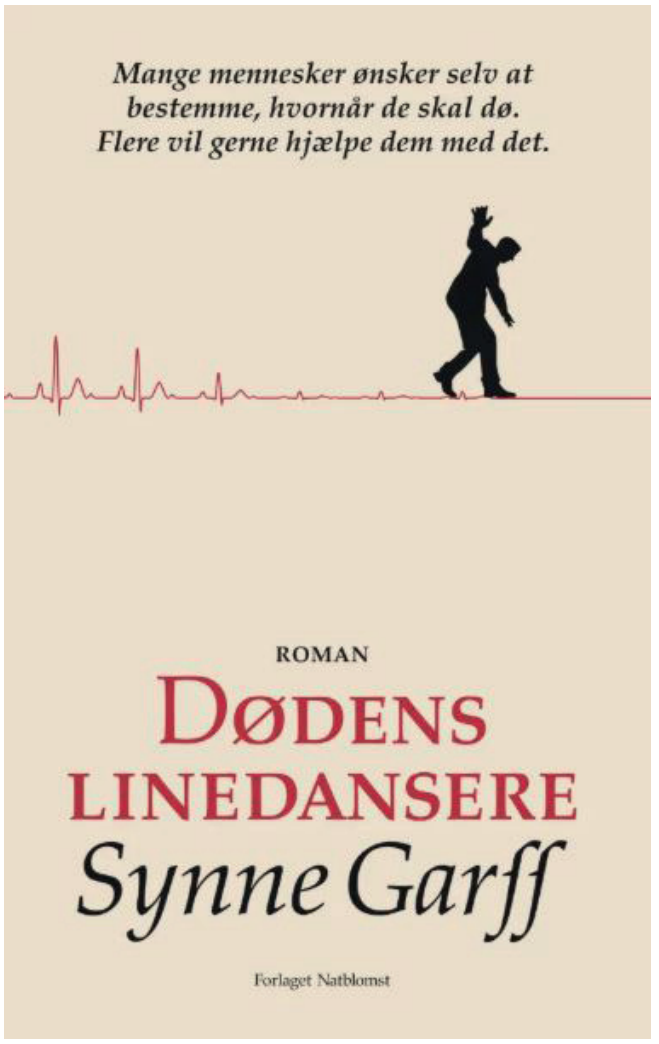

Filmanmeldelse:

Det tabte Paradis og spørgsmålet om medskyldighed

Anmeldt af Henrik Højlund

Titlen lægger umiddelbart op til en dejlig, lysfyldt, håbefuld historie. Men historien bevæger sig efter kort tid i stik modsat retning.

Vi starter i det paradisiske liv. Mikkel og Louise og deres to små døtre begynder med en tiltrængt ferie på et eksklusivt område på en af de kanariske øer. Feriefred og lykke fra første stund.

Men ikke længe efter banker den første modsætning til det paradisiske liv på. De kører en aften afsted i en lejet bil, og pludselig rammer de et menneske, som viser sig at være en afghansk flygtning, Ahmad. De kører ham hurtigt til et hospital. De tilbyder at blive på hospitalet. Det afviser han, og Mikkel ender med at give ham sit mobilnummer og en god bunke penge, inden de tager tilbage til hotellet.

Efter nogle få dage vender han tilbage til dem og fortæller lidt om sin flygtningesituation. Mikkel stikker ham igen en pæn portion penge.

Nogle dage senere dukker han igen op. Denne gang helt åbenlyst for at få en meget større sum penge, med sigte på redning af sin kone og børn, som endnu befinder sig i Afghanistan - ifølge det han fortæller, men med en vis usikkerhed for dem, der hører det, inklusiv os filmtilskuere.

Louise afviser det blankt overfor Mikkel, som til gengæld føler en vis forpligtelse til at måtte imødekomme Ahmad. Det skaber ufred mellem Mikkel og Louise, og ufreden bliver ikke mindre, da Louise så ganske overraskende alligevel føler sig forpligtet på at hjælpe ramte mennesker. Ikke Ahmad, men derimod den store gruppe af flygtninge, som sætter sit markante præg på den ellers paradisiske ferieø. Louise vælger for en tid at stå af ferielivet.

Langt fra Paradis

Den skønne, fredelige ferie har fået helt andre toner, ligesom selve feriestedet viser sig at være meget andet end ren lyksalighed. Stedet er proppet med kriser i forskellige varianter. Udover feriefamiliens tragedier, møder vi også skandinaviske ferievenner med en vis selvsmagende selvtilfredshed, flere lokale afvisninger af flygtningehjælp, lokale fascister, men også flygtninge, måske også Ahmad selv, som forsøger at fuske sig til hjælp.

"Filmen rammer et dybt forhold i det grundmenneskelige, vores allesammens medskyldighed i menneskehedens mørke sider."

Vi er i den grad udenfor det Paradis, vi møder i Biblens allerførste sider.

Vi er i den verden, vi kender efter Paradiset, vores verden, med den komplekse menneskesvaghed og ondskab i alle mulige varianter, dybest set sammenhængende fra ende til anden.

Filmen rammer et dybt forhold i det grundmenneskelige, vores allesammens medskyldighed i menneskehedens mørke sider.

Ikke kun Trump og Putin er skyldige i klodens ubehagelige udsigter. Vi er alle medskyldige. Også helt uden for vores viden om det. Omfanget af jordens menneskepåførte lidelse og ondskab er uden for vores fatteevne. Der hvor vi et øjeblik indsuger livets skønhed og lykke, er der i samme øjeblik nogen, der mærker livets gru og rædsel.

Det kan ingen af os rumme. Men ikke desto mindre er vi hvert sekund af livet, for det meste uden at vide noget som helst af det, medskyldige i utallige menneskers dybe lidelser.

Titel: Paradis, instruktør: Maria Sødahl
Genre: Drama, spilletid: 99 minutter
Aldersgrænse: 15 år
Premiere: 5. marts 2026, Nordisk Film Distribution

Påskekonkurrencen 2026:

Svar rigtigt på 10 spørgsmål, og vind et gavekort på 250 kr.

Vær med i konkurrencen om 5 gavekort á 250 kroner til webshoppen Hosianna.dk
Svarene findes i denne påskeavis.

1. Hvor gammel er Louise Beinthin?
A) 32 år, B) 35 år; C) 39 år

2. Hvad hedder den musical, som bliver opført den 17. maj 2026?
A) Påskesøndag; B) PåskeFamily; C) Opstanden

3. Hvad sagde Thomas, da han havde rørt ved Jesu sår efter opstandelsen?
A) "Min Herre og min Gud!"; B) "Jamen, det er jo dig, Jesus!"; C) "Undskyld, at jeg ikke troede på dig!"

4. Hvad var relationen mellem Annas og Kajfas, der begge kaldes ypperstepræster?
A) De var brødre; B) De var svigerfar og svigersøn; C) De var mester og lærling

5. Hvad har man fundet på ligklædet, som svarer til Ny Testamentes beretning om Jesu død og opstandelse?
A) Spor af maling fra Jesu tid; B) Spor af olivenolie; C) En slags fotografi med blodpletter fra en korsfæstet mand

6. Hvad hedder den kampsport, som Chuck Norris selv udviklede?
A) Chun Kuk Do; B) Tang Soo Do; C) Jiu-jitsu

7. Hvornår indså David Harper, at datteren Hetti havde fået det bedre?
A) Da hun bestilte sin yndlingsret fish and chips;
B) Da hun fnisede; C) Under julegudstjenesten

8. Hvem spiller Maria Magdalene i The Chosen?
A) Carrie Underwood; B) Gwen Stefani; C) Elizabeth Tabish

9. Hvor så Bjørn Goldstein et ansigt på væggen?
A) I Gravhaven; B) I Gravkirken; C) På Grædemuren

10. Hvorfor står venskabet ifølge Ulla Morre Bidstrup så centralt i Johannes' breve?
A) Fordi Johannes forventede, at Jesus snart ville komme igen, så det ikke gav mening, at folk giftede sig;
B) Fordi mange i samfundet var singler;
C) Fordi venskabet havde særstatus hos græske filosoffer

Svarene skal være Udfordringen i hænde senest den 13. april 2026. Send dine svar på email til Redaktion@Udfordringen.dk eller pr. brev til Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.

KLUMME

Den gule sommerfugl

Jeg havde en friformiddag og havde kun nogle få ærinder, som jeg besluttede at klare til fods i det smukke forårsvejr.

Da jeg var på vej hjem, fik jeg øje på en citronsommerfugl. Den fløj lige foran mig, og jeg fik øje på den, da den flaksede afsted, og den gule farve blev tydelig som kontrast til omgivelserne på stien. Den fulgte mig hele vejen hjem. Engang i mellem troede jeg, at den var drejet af, men så fik jeg igen øje på den, når solen ramte den gule farve eller kontrasten til noget andet i omgivelserne blev tydelig.

At følges efter sommerfuglen fik mig til at tænke på et spørgsmål, jeg fik for nyligt. En spurgte mig, hvordan jeg får øje på Guds vej og guidning i mit liv. Efterfølgende har jeg tænkt en del over spørgsmålet uden at kunne gribe det helt.

Ofte ville jeg ønske, at Guds vej og guidning var lidt ligesom det, israelitterne oplevede, da de gik i ørkenen - en tydelig ildsøjle om natten og en skysøjle om dagen. Ligesom på en byggeplads, der er oplyst af projektører, hvor alt er tydeligt og de næste mange skridt er lette at få øje på, fordi vejen er oplyst. Det sker indimellem, har jeg oplevet, men det er ikke standarden. Min erfaring er snarere, at Guds guidning minder lidt mere om sommerfuglens flaksen foran mig. En vejviser, som jeg må holde mig fokuseret på for at få øje på. En vejviser, der ikke går ved siden af, men en lille smule foran mig, så vejen er tydelig i hvert fald de næste eller det næste skridt. Der er meget, der kan distrahere mig og et fokuseret blik er i høj grad et valg.

Citronsommerfuglen er en af de tidligste dagsommerfugle, der kommer ud af vinterdvalen, og for mig er den en forårsbebuder.

I påsken fejrer vi, at Jesus måtte fødes for at kunne dø, for at opfylde Guds plan om frelse for os. Citronsommerfuglen og den cyklus, den har fra æg-til-larve-til-puppe-til-voksen minder mig om påskens under.

Foråret minder mig om det håb, påskens budskab giver os. Gud har banet vejen for os. Vi må følge guidningen og vejen og lade os lede, ligesom sommerfuglen viste mig vejen hjem.

I Salme 119 vers 105 læser vi: "Dine ord er en lygte for min fod og et lys på min sti"

Af Dorthe Sandvad
autoriseret coach

Prøv Udfordringen GRATIS i 2 måneder

Tilbuddet er helt uforpligtende og stopper automatisk, når de to måneder er gået, medmindre du ønsker at fortsætte. Læs mere på udfordringen.dk/tilbud eller scan QR-koden:

*Gælder nye abonnenter og danske adresser

